ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ

ಬಾಪು ಪ್ರಪಂಚ

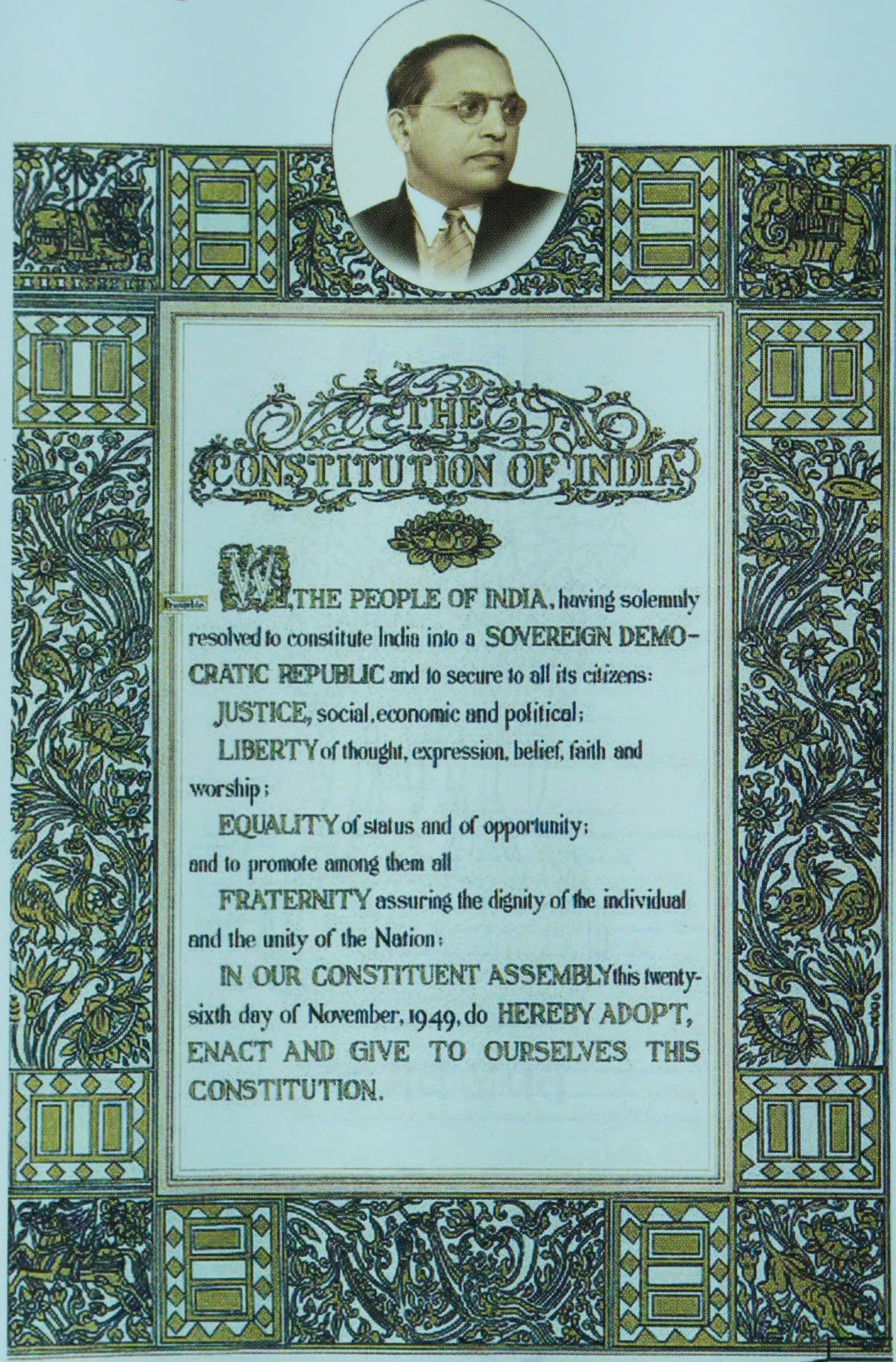
BAPU PRAPANCHA

Kannada - English Monthly

ಸಂಪುಟ – 2 : ಸಂಚಿಕೆ – 1 ಜನವರಿ 2020 ಮಾಸಿಕ ₹ 20/-

ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಷಯಗಳು

THE CONSTITUTION OF INDIA

WE, THE PEOPLE OF INDIA, having solemnly resolved to constitute India into a SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLIC and to secure to all its citizens:

JUSTICE, social, economic and political;

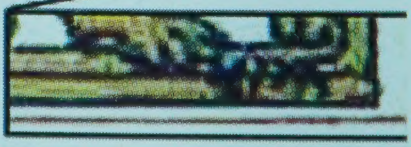
LIBERTY of thought, expression, belief, faith and worship;

EQUALITY of status and of opportunity;

and to promote among them all

FRATERNITY assuring the dignity of the individual and the unity of the Nation;

IN OUR CONSTITUENT ASSEMBLY this twenty-sixth day of November, 1949, do HEREBY ADOPT, ENACT AND GIVE TO OURSELVES THIS CONSTITUTION.

Signature of the artist Beohar Rammanohar Sinha as 'Ram'
अलकरणकर्ता ब्यौहार राममनोहर सिंहा के संक्षिप्त हस्ताक्षर 'राम'

ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ

ಗಾಂಧೀ ಭವನ, ಕುಮಾರ ಪಾರ್ಕ್ ಪೂರ್ವ, ಬೆಂಗಳೂರು – 560001

ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ

ಕನ್ನಡ – ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಬಾ–ಬಾಪು 150 ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ

BAPU PRAPANCHA

(A Monthly Kannada - English Magazine of Gandhian Thoughts) occasion of 150th Anniversary of Mahatma Gandhi & Kasturba

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ.ವೂಡೇ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ
Chief Editor : **Dr. Wooday P. Krishna**

ಸಂಪಾದಕರು : ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ
Editor : **Indira Krishnappa**

ಸಲಹಾ ಸಂಪಾದಕರು : ವಿ.ಎನ್. ತಿಪ್ಪನಗೌಡ
Advisory Editor : **V.N. Tippana Gouda**

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ, ಗಾಂಧೀ ಭವನ
ಕುಮಾರ ಪಾರ್ಕ್ ಪೂರ್ವ, ಬೆಂಗಳೂರು–560001

Published by :
Karnataka Gandhi Smaraka Nidhi
Gandhi Bhavana, Kumarapark East
Bengaluru - 560001
Phone : +91 80 22261967, 9738605799
gandhibhavanabengaluru@gmail.com

ನೆರವು : ಬಿ.ಎನ್. ಹೇಮಾದೇವಿ
Assistance - **B.N. Hemadevi**

Design & Print : **CreativeGeekZ**
Yadhava College Road, Madhavanagara
Bengaluru - 560001
Ph : +91 80 40927049
E-mail : mail@creativegeekz.com

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ದಿನಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಹಾಗೂ ಸರ್ವೋದಯ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ನೂತನ ವರ್ಷಾಚರಣೆಯ ಸಂಭ್ರಮ ಸೊಗಸಿನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗುವ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಒಂದೆಡೆ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತ ಮತ್ತು ಹಣದುಬ್ಬರ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಊನ ಸಂತ್ರಸ್ಥರು "ನಮ್ಮನ್ನು ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡಿ ಅಥವ ದಯಾಮರಣ ನೀಡಿ" ಎಂಬ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ ಧ್ವನಿ, ಮಗದೊಂದೆಡೆ "ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರು" ಎಂದು ಸಾಕ್ಷೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣತ್ವದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಜನ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಹ ಬಹುನೋವಿನ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ **Fill the brain with high thoughts, highest ideals, place them day and night before you, and out of that will come great work.** ಎಂಬ ನುಡಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ತಾರತಮ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಜಾಗೃತರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜನವರಿ 26, ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಅಂದಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳಾದ ಬಾಬು ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಗೊಳಿಸಿದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ಸಹೋದರತೆಯ ಮೂಲ ತತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ, ಹಕ್ಕು ಅಧಿಕಾರಗಳಿರುವುದನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರು ಹುತಾತ್ಮರಾದ ದಿನವನ್ನು, ಅವರ ಆಶಯದ 'ಸರ್ವೋದಯ' ದಿನವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ "ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ; ನಾವು ಭಾರತೀಯರು" ಎಂಬ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡೋಣ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗೋಣ.

ಆ ಮೂವರು ಮಹಾನ್ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪರು, ಇದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಾವಿರುವ ಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕಾಲಕ್ಕೂ, ಆಕಾಶ-ಭೂಮಿಯಷ್ಟು ಅಂತರವಿದ್ದರೂ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಇಡೀ ಭಾರತವನ್ನೇ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇಗೆ? ಅವರು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರದರ್ಶಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇಗೆ? ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ನೋವು, ದುಃಖ, ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗಗಳೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗಿದಾಗ, ಅವರು ಭಾರತದ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಹಾದಿಗಳು ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದಿಗೂ ಧೃತಿಗೆಡದೆ, ಎಂಥಹ ವಿಪ್ಲವ ಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ, ಸಹನೆ, ಸೌಹಾರ್ದತೆ, ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಮಗ್ರ ಭಾರತವನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿದ ಪರಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ಇಂದಿನ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಾರ್ಗಗಳು ಚಿಲುಮೆಯಂತೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಎಂಬ ಆಶಯ ಗಾಂಧಿ ಭವನದ್ದಾಗಿದೆ. ಜನವರಿ 30ರ ಸರ್ವೋದಯದ ದಿನಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಜನವರಿ 26ರ ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಆಚರಿಸೋಣ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ.

ಅಸತ್ಯವೆಂಬ ವ್ರಣ

ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ "ನನ್ನ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ' ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದ ಭಾಗ 2

(ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಲವಾರು ಘಟನೆಗಳು ಇಂದಿನ ಹಲವು ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ದಾರಿತೋರುವ ದೀವಿಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ಆತ್ಮಕಥೆಯ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಿಯತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.)

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಾವು ಮದುವೆಯಾದವರಾಗಿದ್ದರೂ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೆಂದು ನಟಿಸುವುದು ಅವರ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು. ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವರ ಮತ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದ್ದಿತು. ಆಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ (ಪೂರ್ಣ ಸಂಯಮಿ) ಎಂಬುದೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ವಿವಾಹಿತರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಹೀಗೆ ಮರೆಮಾಚಲು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿರುವುದು ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಈ ಯುವಕರು, ತಾವು ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಕ್ಕಂದವಾಡಲು ಅಥವಾ ಅವರ ಜತೆ ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಅಮೋದ ಪ್ರಮೋದಗಳೇನೋ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹುಡುಗಿಯರ ತಂದೆ ತಾಯಿಯೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕರು ತನ್ನ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳ ಈ ಬಗೆಯ ಗೆಳೆತನದ ಮಿಲನ ಅಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವೂ ಇರಬಹುದು. ಭಾರತದ ಯುವಕರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಯುವಕರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುವ ಇಂತಹ ಸಂಪರ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಯುವಕರು ಈ ಮೋಹ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಯುವಕರಿಗೆ ಅದು ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿದ್ದರೂ, ತಮಗೆ ಅನಿಷ್ಟವಾದ ಅಸತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ನನಗೂ ಹರಿಯಿತು. ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಗುವಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮರೆಮಾಚಿದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸುಖವೇನೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮುಖ ಹೇಡಿತನವೂ ಮೌನ ಸ್ವಭಾವವೂ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದವು. ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಲು ಅಥವಾ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ತಿರುಗಾಡಲು ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಭಾವಿಸಲಾರಳು.

ನನ್ನ ಹೇಡಿತನ ನನ್ನ ಸಂಕೋಚ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ವೆಂಟನಾರ್ ಭಾಗದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನಿಯ ಮಗಳು ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಯಜಮಾನಿಯ ಮಗಳು ನನ್ನನ್ನು ವೆಂಟನಾರ್ ಸುತ್ತಲಿನ ಸುಂದರವಾದ ಗುಡ್ಡಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು. ನನ್ನ ನಡಿಗೆ ನಿಧಾನವಲ್ಲವಾದರೂ, ಆಕೆ ಇನ್ನೂ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ನಾನು ಅವಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಮೆತ್ತಗೆ "ಹೌದು" ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಥವಾ "ಇಲ್ಲ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಎಂದರೆ" "ಹೌದು,

ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿದೆ" ಎಂದು. ಆಕೆ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನಾದರೂ ಯಾವಾಗ ಮನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತೇನೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವು ಗುಡ್ಡದ ತುದಿ ಮುಟ್ಟಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಎತ್ತರವಾದ ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರುಷದ ತರುಣಿ, ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಕೆಳಗಡೆ ಅಂಬಿನ ವೇಗದಿಂದ ಹೊರಟಳು. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಗುಡ್ಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. "ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ "ಇಳಿಸಲೇ" ಎನ್ನುತ್ತಿದಳು, ನಾನು ಹೇಗೆ ಅಂತಹ ಹೇಡಿಯಾದೆನು? ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಇಳಿದೆ. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ತೆವಳುತ್ತಲೂ ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೆ ನೆಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ. ಅವಳು 'ಶಹಭಾಸ್' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕು ನನ್ನ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು.

ಆದರೆ ನಾನು ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಸತ್ಯ ರೂಪದ ವ್ರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ವೆಂಟನಾರ್ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದ ಬ್ರೈಟನ್ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು, ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಯುಗುಣವಿದ್ದ ಸಮುದ್ರ ತೀರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋದೆ. ಇದು ನಾನು ವೆಂಟನಾರ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ವಿಧವೆಯ ಪರಿಚಯ, ನನಗೆ ಆಯಿತು. ಅದು ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋದ ಮೊದಲ ವರ್ಷ, ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ, ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಹೊಸಬ, ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದೆನೆಂಬುದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕನಿಕರ ದಿಂದ "ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸಬರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಏಕೆ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ತಿಂಡಿಯನ್ನೂ ತರಿಸಿಲ್ಲ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ನಾನು ತಿಂಡಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಯಾವ ಯಾವ ತಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥ ಸೇರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇವಕನಿಂದ ವಿಚಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಆ ಸದ್ಗೃಹಿಣಿ ಮೇಲಿನಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ನಾನು ಆಕೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, "ನಾನು ಶಾಕಾಹಾರಿ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ತಿಂಡಿ ನನಗೆ ಸರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೆ" ಎಂದೆ.

ಆಕೆ, 'ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸಿ ನೀವು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು. ನಾನು ಆಕೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಈ ಸ್ನೇಹ, ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿರುವವರೆಗೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅನಂತರ ಬಹು ಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು. ಆಕೆ ನನಗೆ ತನ್ನ ಲಂಡನ್ ನಿವಾಸದ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರವೂ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಒದಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಆಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತರುಣಿಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿ ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಆಕೆ ತನ್ನೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ಯೋಜಿಸಿದ್ದಳು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ।

ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಮೊದಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಸರಸವಿನೋದಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವಳು ನನಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದಳು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಲಿತೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ಯಾವಾಗ ಬಂದೀತೆಂದು ಎದುರು ನೋಡುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಯುವತಿಯೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಉತ್ಸುಕತೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ಅ ವೃದ್ಧಳು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬಲೆಯನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಬೀಸತೊಡಗಿದಳು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರುವುದು ಆಕೆಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಯೋಜನೆಯನ್ನು

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳೋ ಏನೋ, ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. "ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಈ ಸದ್ಗೃಹಿಣಿಗೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಈಕೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಿವಾಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಕಾಲ ಮೀರಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕಟದಿಂದ ನಾನು ಪಾರಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಕೊಂಡೆ. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವಂತಹ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಬರೆದೆನು.

'ಬ್ರೈಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪರಿಚಯವಾದಂದಿನಿಂದ ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂತಃಕರಣವಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ತಾಯಿ, ಮಗನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದೂ ನಿಮಗೆ ಯೋಚನೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನೀವು ನನಗೆ ಯುವತಿಯರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮ ಈ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ನಾನು ಅನರ್ಹನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗಲೇ, ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು: ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಬರುವ ಭಾರತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗನಾಗಿರುವಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಈಗ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ದೇವರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಆನಂದವಾಗಿದೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಿರಾ? ನೀವು ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಆ ಯುವತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಅನುಚಿತ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಿತಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದುದರಿಂದ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬಯಸಿದಿರಿ. ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ಹೋಗದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ."

"ಈ ಪತ್ರ ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿದ ನಂತರ ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಮತೆ ಮತ್ತು ಆದರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವಕಾಲವೂ ನಿಮಗೆ ಋಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೂ ಸಹ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಮಾಡದೇ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕುರುಹು ಎಂದು ಸುಖಿಯಾಗುವೆನಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಲು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ." ಇಂತಹ ಪತ್ರವನ್ನು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ನಾನು ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟೆನೆಂದು ವಾಚಕರು ಭಾವಿಸದಿರಲಿ, ಆ ಯೋಗ್ಯತೆ ನನಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಬರೆದು ಬರೆದು ಅನೇಕ ಸಲ ತಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಮುಸುಕಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಮುಂದಿನ ಟಪಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಕೆಯ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಅದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು,

"ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬರೆದ ಪತ್ರ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಕ್ಕೆವು, ನೀವು ಅಸತ್ಯನಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಎನ್ನುವ ತಪ್ಪು ಕ್ಷಮಾರ್ಹವಾದುದು. ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ್ದು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಆಹ್ವಾನವಂತೂ ನಿಮಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಬರುವ ಭಾನುವಾರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ವಿನೋದವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮೈತ್ರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಂದುಂಟಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ."

ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸತ್ಯವೆಂಬ ವ್ರಣದಿಂದ ನಾನು ಹೀಗೆ ಮುಕ್ತನಾದೆನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ನನ್ನ ವಿವಾಹ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯ ಶಾಸನ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು :

ಮೋ. ಕ. ಗಾಂಧಿ

(ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಕೃತಿಯಿಂದ)

"ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳು - ಚಿಂತನೆಗಳು ಈ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರು ಕೈಗೊಂಡ ನಿಲುವು ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಕಣವು ನಿಯತವಾಗಿ ಬರಲಿದೆ.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 13, 1927ರ ಯಂಗ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ (ದಿ. ಮಂತ್ರಿ) ಕೆ.ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು 'ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿ, ಕೆಲವು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತ ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದರು:

ಮೇಲಿನ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿಂದ, ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಕೆಲವಂತೂ ಕೂಡಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದಾದಂಥವು, ನಿಸ್ಸಂದೇಹ. ಅವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಲಹೆಗಳೂ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಳಂಕರಹಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಖಂಡಿತ ಬೀಳಬೇಕಾದ್ದೇ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ.

ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬರುವ ಮೊದಲು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜೀವಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ "ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯ ಶಾಸನ" ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಯಮಗಳ ಸಂಹಿತೆ ಆದ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಸೂಚಕಗಳೇ ವಿನಾ ನಡತೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಪರಿಹಾರ್ಯ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ವಕೀಲರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಶಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಶಾಸನಶಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಮೃತಿಗಳ ಶಾಸನವು ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ, ಸಮಾಜ ಸಮ್ಮತ. ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಶ್ಲೋಕ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಅವು ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುದು, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಶೋಧನೆ ಆದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವೂ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ವಿವೇಕಶಾಲಿ ರಾಜರು ಹೊಸ ಹೊಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ, ಹಿಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೂ ಹೀಗೆ ಕೂಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಪರಿವರ್ತನೀಯ ಸ್ವಭಾವ ಎಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ರಾಜರೂ ಅವರ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಮಾಜ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ, ವಿವೇಕವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಈಗಂತೂ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಸ್ಮೃತಿಗಳು, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ಅಪರಿವರ್ತನೀಯ. ನಮ್ಮ ನೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಯಾವುದು ಪೂರಾ ಅಸಹ್ಯವೋ, ಯಾವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲವೋ, ಅಂಥ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾನವೀಯ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜವು ಇಂದು ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಘಟಕ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಅಸಮಾಧಾನಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಬದಲು ಆಗಲೇಬೇಕು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳರಸರು ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾರರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮತವೇ ಬೇರೆ, ಅವರ ಆದರ್ಶವೇ ಬೇರೆ. ಯಾವುದೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಲಿ–ನೀತಿ ನೆಗೆದುಬಿದ್ದು ಹೋಗಲಿ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಆದರ್ಶ ಆದ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೇಡಿದರೆ, ಅವರ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬಾಧಕ ಬರದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಇಂಥ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಹಿಂದೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು

ಬಹು ವಿಶಾಲವಾದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಈಗ ಬಹುಕಷ್ಟ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರ, ಸ್ಮೃತಿ, ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಈಗ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಂಥ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಪರಿಮಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಿನಮ್ರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಶಾಸನದಲ್ಲಿರುವ ಇಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಂದದ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಅಂಥ ಇನ್ನಿತರ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಇದೆ. ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗಿದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಹಿಂದೂಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಪರ ಹಿಂದೂಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೆ ಅದರ ಸಲಹೆಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾದಾವು. ಅಗತ್ಯ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಸುಗಮವಾದೀತು. ಮೈಸೂರು ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಮಿತಿಗಳ ರಚನೆಗೆ, ಏನೇನು ನಿಯಮಗಳಿವೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಹೊರಗಡೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆ ಇರಲಿ, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಶಾಸನವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂದು ಭಾಷ್ಯಂ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ ಬರುವ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಉಪಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನವೂ ಉತ್ತಮ ಅಲ್ಲ.

ಮೋ. ಕ. ಗಾಂಧಿ

(ಯಂಗ್ ಇಂಡಿಯಾ : 13-10-1927)

ಲಾವಣಿ

– ಬಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಕರ

ಕರಬಂಧಿ ಸಮರದ ಅಂಕೋಲೆ ಕತೆಯನ್ನು
ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ
ವೀರ ರೈತರ ಸಾಹಸವ ನೋಡಿರಣ್ಣ
ಧೀರ ಮಹಿಳೆ ಜನರು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವನ್ನ
ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆ ನಾನು ಬಾಲರು ಮುದಗೊಂಡು
ತೋರಿದ ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ಮಾತರಂ, ವಂದೇ ಮಾತರಂ

ಕರಮಕರ ದತ್ತರಾಯರು ಬಂದರು
ಸರಕಾರ ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದೊಡನೆ
ವರ ಗಾಂಧಿ ಮಹಾತ್ಮರ ಹಿಡಿದೊಡನೆ
ಕರುನಾಡಿನಾಜ್ಞೆ ಮುರಿದೊಡನೆ
ಸೇರಿಸಿ ಅಂಕೋಲಾ ತಾಲೂಕ ಬಂಟರೇ
ಕರಬಂಧಿ ಸಮರವ ಸಾರಿದರಣ್ಣ
ಮಾತರಂ, ವಂದೇ ಮಾತರಂ

ಹುರಿದುಂಬಿ ಎದ್ದರು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರೆಲ್ಲ
ಪರಿ ಪರಿ ಕಷ್ಟವ ಸಹಿಸಲಿಕೆ
ಗುರು ಗಾಂಧಿಯ ಮಾತನು ಸಡಿಸಲಿಕೆ
ಕ್ರೂರ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಹೊರಗಟ್ಟಿ ದೂಡಲಿಕೆ
ತರತರದಿಂದಲಿ ಸರಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ
ದರಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮುರಿದಿಹರಣ್ಣಾ
ಮಾತರಂ, ವಂದೇ ಮಾತರಂ

ಶಾಲೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು ನೂರಾರು
ಬಾಲರು ಧೈರ್ಯವ ತಾಳಿದರು,
ಕಾಲನಂದದಿ ಕಾಯ್ದೆ ಮೆಟ್ಟಿದರು
ಲೀಲೆಯಿಂ ಸೆರೆಮನೆ ಸೇರಿದರು
ಖೂಳರಾಗಿಹ ಸರಕಾರ ಗರ್ವದ ಕೀಲನ್ನು
ಕಳಚಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರಣ್ಣ
ಮಾತರಂ, ವಂದೇ ಮಾತರಂ...

ಮದ್ಯಪಾನದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು :

ಡಾ. ಸಿ.ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಟಾಲರೆನ್ಸ್ : ತಾಳಿಕೆ

ಕ್ರಮೇಣ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಸೇವಿಸುವ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ಬೀರ್ ಬದಲು ಎರಡು, ಮೂರೂ; ಅರ್ಧ ಪೆಗ್ ಬ್ರಾಂಧಿ / ವಿಸ್ಕಿ ಬದಲು ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಲಾಭ, ಅನುಭವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ಪೆಗ್ ವಿಸ್ಕಿಯಿಂದ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಖುಷಿ, ಈಗ ಸಿಗಲು ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಪಿಗ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪಾಕೆಟ್ ಅಯಾಕ್ ಕುಡಿದರೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಎರಡು ಪಾಕೆಟ್ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಟಾಲರೆನ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಮಿದುಳಿನ ನರಕೋಶಗಳು ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್‌ಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮದ್ಯಸಾರದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರು ಲೀಟರ್ ಆಲ್ಕೋಹಾಲನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಹಾರ್ಡ್ ಲಿಕ್ಕರ್‌ಗೆ ನೀರು ಬೆರಸದೇ ಸೇವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಊಟ ಸೇವಿಸದೇ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಸುರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಟಾಲರೆನ್ಸ್ ಗುಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಮನಷ್ಯನಿಗೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ, ಅನಾರೋಗ್ಯಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ನಷ್ಟಕಾರಿ.

ವಿವಿಧ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್‌ನ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು

ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ದೇಹದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಜೀರ್ಣಾಂಗಗಳು

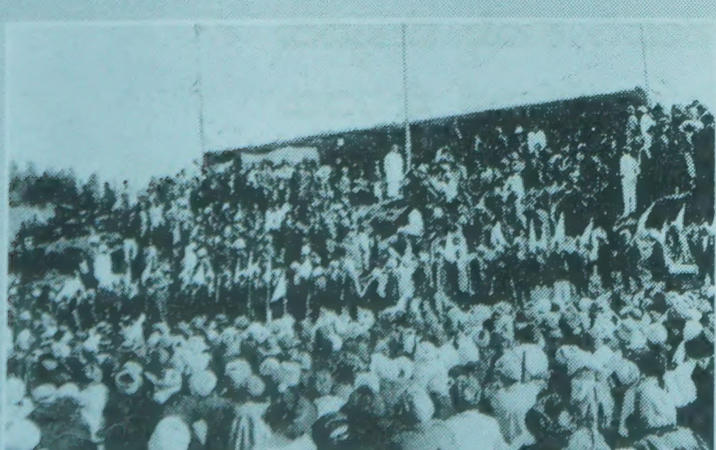
ಯಾವುದೇ ಮದ್ಯಪಾನಿಯ ಅನ್ನನಾಳ, ಜಠರ ಮತ್ತು ಕರುಳಿನ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಎದೆ ಉರಿ – ಹಾರ್ಟ್ ಬರ್ನ್

ಜಠರದ ಜೀರ್ಣರಸ, ಕಿಣ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಹೈಡ್ರೋಕ್ಲೋರಿಕ್ ಆಮ್ಲಗಳು, ಜಠರದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಅನ್ನನಾಳದ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿ ಉರಿತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೆಳ ಎದೆ ಉರಿಗೆ – ಹಾರ್ಟ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧಿಕ ಆಮ್ಲಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಜಠರದ ಹುಣ್ಣು

ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಜಠರದ ಒಳಪೊರೆಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ವೇಳೆ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಅತಿ ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ ಖಾರದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಜೊತೆಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ಲೇಶ ಒತ್ತಡಗಳಿದ್ದರೆ, ಜಠರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೈಡ್ರೋಕ್ಲೋರಿಕ್ ಆಮ್ಲ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ

Gandhi said : "Mysore State is a Rama Rajya"

Writer Vemagal Somashekhar notes that the Khadi Movement gained momentum in South India and Gandhi appreciated the progressive rule of the princely Mysore state, calling it a "Rama Rajya".

ಉರಿ, ಉಬ್ಬರ, ಹುಳಿ, ತೇಗು, ಅಜೀರ್ಣದಂತಹ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಅಧಿಕ ಆಮ್ಲಸ್ಥಿತಿ ಜಠರದ ಹುಣ್ಣು – ಅಲ್ಸರ್‌ಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಊಟ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ವಾಕರಿಕೆ, ವಾಂತಿಯಾಗುವುದು, ವಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಬೀಳುವುದು ಅಲ್ಸರ್‌ನ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಪದೇ ಪದೇ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಸೇವಿಸುವವರೂ ಇತಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕುಡಿಯುವರು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ!

ಜಠರ ರಸಗಳ ಮೇಲೇರಿ ಅನ್ನನಾಳದುರಿತ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರಿ. ಇದು ಕ್ರಮೇಣ ಅನ್ನನಾಳದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ತಿರುಗಬಹುದು (Oesophagcel Carcinoma).

ಜಠರದ ಮುಂದಿನ ಭಾಗ – ಸಣ್ಣ ಕರುಳು (ಡಿಯೋಡಿನಂ) ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್‌ಗೆ ಮುಂದಿನ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉರಿತ – ಹುಣ್ಣುಗಳು ಇಡೀ ಕರುಳ ರಸ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿ 'ಪೆರಿಟೊನೈಟಿಸ್ ಆಗಿ, ತುರ್ತುಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಯಲೂಬಹುದು.

ಕರುಳಿನ ಡಿಯೋಡಿನಂ ರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆ. ಡಿ. ಮತ್ತು ಎ ಹಾಗೂ ವಿಟಮಿನ್‌ಗಳು ಹೀರಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ (Malabsorption Syndrome) ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಗುವ ಭೇದಿಯಿಂದ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಮೂಲವ್ಯಾದಿ ಕೂಡ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ರಕ್ತಸ್ರಾವ, ನೋವಿನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿತ್ರಾಣನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಪದೇ ಪದೇ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಸೇವಿಸುವವರೂ ಇತಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕುಡಿಯುವರು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ!

ಜಠರ ರಸಗಳ ಮೇಲೇರಿ ಅನ್ನನಾಳದುರಿತ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರಿ. ಇದು ಕ್ರಮೇಣ ಅನ್ನನಾಳದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ತಿರುಗಬಹುದು (Oesophagcel Carcinoma).

ಲಿವರ್ – ಯಕೃತ್ತು

ಲಿವರ್‌ಗೆ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ನೇರವಾಗಿ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವ 'ವಿಷವಸ್ತು' ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಲಿವರ್ 360 ಮಿಲಿ ಬೀರನ್ನು ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಜೀವಕರಣಗೊಳಿಸಿ ನಾಶವಾಗತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಪರಿಣಾಮ : ಲಿವರ್ ಸ್ಪಂಜಿನಂತೆ ಮೃದುವಾದದ್ದು. ಈಗ ಗಟ್ಟಿಯಾಗ ತೊಡಗಿ, ದೊಡ್ಡದಾಗ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಕೊಬ್ಬಿನಾಂಶವು ಚೆಕ್ಕೆಯಂತೆ ಶೇಖರವಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ 'ಫ್ಯಾಟಿ ಲಿವರ್' ಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಡಿತ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕಾರು ವಾರಗಳಲ್ಲೇ ಈ ಕೊಬ್ಬಿನ ಚೆಕ್ಕೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಕುಡಿತ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಯಕೃತ್ತಿನ ಉರಿತ – Hepatiti ಕಾಯಿಲೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಆಲ್ಕೋಹಾಲಿಕ್ ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ : ಯಕೃತ್ತಿನ ಉರಿಊತ

ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ನಂಜು ವಸ್ತು ಲಿವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಉರಿಯೂತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. (ಲಿವರ್ ಉರಿಯೂತಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರಣ ವೈರಸ್‌ಗಳು. ವೈರಸ್ ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ ಎಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬರಬಹುದು) ಲಿವರ್ ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ – ಫ್ಯಾಟಿ ಲಿವರ್ ಹಂತದ ನಂತರ ಅಥವಾ ಫ್ಯಾಟಿ ಲಿವರ್ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಬರಬಹುದು. ಹಸಿವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ವಾಕರಿಕೆ ವಾಂತಿ, ತೂಕವಿಳಿತ, ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಜಾಂಡೀಸ್ (ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಚರ್ಮ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವುದು) ಸಾಮಾನ್ಯ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳು, ಜ್ವರ, ಲಿವರ್ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನೋವು ಹಾಗೂ ತೀವ್ರ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಜಲೋದರ (ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ), ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ಊದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ ಸ್ಥಿತಿ – ಸಾವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಸೇವನೆಯನ್ನು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ಪುಷ್ಟಿಕರ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಲಿವರ್ ಹೆಪಟೈಟಿಸ್ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಗುಣವಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಔಷಧಿಗಳಿಲ್ಲ.

ಮುಂದುವರೆಯುವುದು......

(ಮದ್ಯಪಾನ ಸಂಯಮ ಮಂಡಳಿಯು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ
ಮದ್ಯಪಾನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರಕ ಹೇಗೆ?
ಪರಿಹಾರ ಹೇಗೆ? ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದ ಭಾಗ)

ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು

ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ,

ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯ್ಡು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ದುಡಿದವರು ಗಾನ ಕೋಗಿಲೆ ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯ್ಡು ಅವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದರು. 1917ರಲ್ಲಿ ಇ.ಎಸ್. ಮಾಂಟೆಗೋ ಅವರ ಭಾರತದ ಭೇಟಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರೋಜಿನಿ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ತಂಡವೊಂದು ಮಾಂಟೆಗೋ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕು ನೀಡಿ, ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿತ್ತು. ಇವರ ನ್ಯಾಯಯುತ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ – ಮಹಿಳೆಯೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಐರೋಪ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ದೊರಕಲು ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಯ್ಡು ಅವರ ಮುಂದಾಲೋಚನಾ ಕ್ರಮವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯೆಯಾದ ಸರೋಜಿನಿ 1925ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಹೋಂ ರೂಲ್, ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ, ದಂಡಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಘರಸಾನ ಚಳುವಳಿ, ರೌಲತ್ ಕಾಯ್ದೆ ವಿರೋಧಿ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಅನೇಕ ಭಾರಿ ಸೆರೆವಾಸ ಕಂಡರು. ಐರೋಪ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯ ರೂಪಿಸಲು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಇವರು ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ, ನೌಕಾಲಿ ಮತೀಯ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ–ಮುಸ್ಲಿಂ ಐಕ್ಯತೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಘಟನೆ, ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಶ್ರಮಿಸಿದರು.

ಡಾ. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್

ವಿದೇಶಿ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರು ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಚಳುವಳಿಯ ಮುನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯಳಾಗಿ ನಿಂತು, ಹೋಂರೂಲ್ ಚಳುವಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಸಾಮಾಜಿಕ – ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ – ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದ ಮಹಿಳೆ ಡಾ. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್. ಇವರು ಥಿಯಾಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಮದ್ರಾಸು ಕೇಂದ್ರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ವಿಶ್ವಬಂಧುತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿದರು. ಮಹಿಳೆಯರ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸಿ, 1989ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

"ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ" ಬಿಲ್ ಮಸೂದೆಯಾಗಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಹೌಸ್ ಆಫ್ ಕಾಮನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ಪ್ರರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹೋಂರೂಲ್ ಚಳುವಳಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಉಗ್ರವಾದಿ ಹಾಗೂ ಸೌಮ್ಯವಾದಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಪಾತ್ರ ಹಿರಿದಾದುದ್ದಾಗಿದೆ.

ಸುಚೇತಾ ಕೃಪಲಾನಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಸುಚೇತಾ ಕೃಪಲಾನಿ ಬೆಂಗಾಳಿ ಕುಟುಂಬದವರು. ಇವರ ಮೊದಲ ಹೆಸರು ಸುಚೇತಾ ಮಜುಂದಾರ್, ಇವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಸೈಂಟ್ ಸ್ಟೀಫನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಿದರು. ನಂತರ ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿ ಜೊತೆಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದರು. ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಚಳವಳಿಯ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಇವರು 1936ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ನಾಯಕ ಜೆ.ಬಿ. ಕೃಪಲಾನಿ ಅವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು.

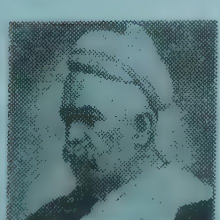
ಅವರು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಕರಡು ಸಮಿತಿಯ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಮೂರು ಸಲ ಲೋಕಸಭಾ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದ ಸುಚೇತಾ ಕೃಪಲಾನಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು. ದಿಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ರಾಜ್ಯಪಾಲೆಯಾಗಿಯೂ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು. 1971ರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ನಿವೃತ್ತಿ ಪಡೆದ ಇವರು 1974ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು.

ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ

ನೇರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಪಾಲ್ಗೊಂಡ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ ಎಂದರೆ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ. ಕಲಾವಿದೆಯಾದ ಕಮಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯಳಾಗಿದ್ದಳು. 'ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾವೇಶದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ದುಡಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವಾದಳದ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಸ್ವದೇಶಿ ಚಳುವಳಿ, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದಳು. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಗಿರಣಿ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹೆರಿಗೆ ರಜೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಿಸಲು ಹೋರಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಶು ಪಾಲನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಕುಶಲಕಲೆ ಗೃಹೋದ್ಯೋಗ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈಗಲೂ ಕರಕುಶಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಗಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮ್ಯಾಗ್ಸೆಸ್ಸೆ ಗೌರವ, ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಂದ ಇವರು ಪುರಸ್ಕೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಂದುವರೆಯುವುದು....

Mahadev Govind Ranade : (18.01.1842 – 16.01.1901)

Mahadev Govind Ranade was an Indian scholar, social reformer, judge and author. He was one of the founding member of the Indian National Congress party and owned several designations as member of the Bombay legislative council, member of the finance committee at the centre, and judge of the Bombay High Court, Maharashtra.

As a well known public figure, his personality as a calm and patient optimist influenced his attitude towards dealings with Britain as well as reform in India. During his life he helped to establish the (Vedashastrottejak Sabha] Vaktruttvottejak Sabha, the Poona Sarvajanik Sabha) Maharashtra Granthottejak Sabha and the Prarthana Samaj, and edited a Bombay Anglo-Marathi daily paper, the Induprakash, founded on his ideology of social and religious reform.

ನವ ಭಾರತ ನಿರ್ಮಾಪಕರು

– ಬಿ.ಎನ್. ಹೇಮಾದೇವಿ

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ಹೋರಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ದೇಶವನ್ನು ವಿದೇಶಿಯರಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಜೀವನವನ್ನೇ ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ತ್ಯಾಗ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಈ ಅಂಕಣ.

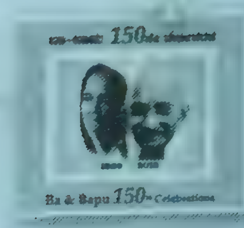
ಶಾಂತಾದೇವಿ ಮಾಳವಾಡ

ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವ. ಆದರೆ ನೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ದುಸ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗ ಹೊಂದುವುದಾಗಲಿ ದೂರದ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಿಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಛಲದಿಂದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಾದೇವಿ ಮಾಳವಾಡ ಅವರೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮಹಿಳೆಯರ ಪೈಕಿ ಎರಡನೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು.

ಶಾಂತಾದೇವಿಯವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು 1922ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 10ರಂದು ಅಂದಿನ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಬಾದಾಮಿ ತಾಲೂಕಿನ ಗೋವಲ ಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ಮುರಿಗೆಪ್ಪಶೆಟ್ಟರು ಹಾಗೂ ತಾಯಿ ಜಯವಂತಿದೇವಿ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು ದಾನಮ್ಮ. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದಾನಮ್ಮಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವಳ ಅಜ್ಜಿ. ತಂದೆತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಮಗುವನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಳಜಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಜ್ಜಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಶಿವಪುರಾಣ ಹಾಗೂ ವೀರಗಾಥೆಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಆಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಓದುವುದೇ ವಿರಳ. ಆದರೆ ಅಜ್ಜಿ ಅವಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಾಯಿತು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಏಕೆ ಓದಬೇಕು? ಇನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿನ ವಿಚಾರ. ಓದಲು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ದಾನಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಓದಬೇಕೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದಳು. ಎರಡು ದಿನ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದಳು. ಆದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನು ದಾನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ ಸ.ಶ ಮಾಳವಾಡರ ಜೊತೆಗೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು.

ಮಾಳವಾಡರು ವಿದ್ವಾಂಸರು, ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವದವರು ಆಗಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರು ದಾನಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿದರು. ಮಹಿಳೆ ಕೇವಲ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗದೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಳಸಂಗಾತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ದಾನಮ್ಮನಿಗೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತು. ತನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿಯೇ ಈ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿದೆನೆಂದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು.

1937ರಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದ ದಾನಮ್ಮ 'ಶಾಂತಾದೇವಿ'ಯಾದರು. ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿತರಾಗಿದ್ದ ಪತಿ ಮಾಳವಾಡರುಆಕೆಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದರು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ನಡೆಸುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾಸಾದರು. ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಚರ್ಚೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಪತಿ ಮಳವಾಡರೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಂತಾದೇವಿಯವರ ಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ , ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಪೂರಕವಾದವು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಶಾಂತಾದೇವಿ ಹಿಂದಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್

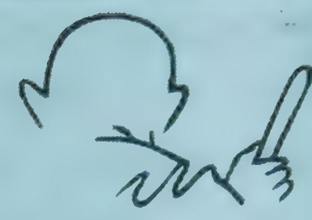

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು. ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಶಾಲಾ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಶಾಂತಾದೇವಿಯವರಿಗೆ ಇದು ವರದಾನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಶಾಂತಾದೇವಿ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಉಂಟುಮಾಡಲು ಮಹಿಳಾ ಸಂಘವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ಸುಲಭದ ವಿಷಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳಿಂದ ಬಹಳ ವಿರೋಧ ಬಂದೊದಗಿತು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ಶಾಂತಾದೇವಿ ಅವರನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದು, ತೆಗಳುವುದು, ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಆಕೆ ಗೆಳತಿಯರ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಎದುರಾದವು. ಆದರೆ ಶಾಂತಾದೇವಿ ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಛಲ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಪತಿ ಮಾಳವಾಡರು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಪತ್ನಿಯರ ಒಂದು ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಾದೇವಿಯವರು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಗತ್ಯ ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಅರಿವಾಯಿತು. 1938ರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನ ಬಳಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. 1940ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಹಿಳಾ ಪರಿಷತ್ ಶಾಖೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಜನಜನಿತಗೊಳಿಸಲು ಮಳಿಮಠರು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಾದೇವಿ

ಗಾಂಧಿ ಮಹಾತ್ಮ

– ಜಯದೇವಿ ತಾಯಿ ಲಿಗಾಡೆ

ನಿನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದಂದು
ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಸಂದು
ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ನಿಂದಿಹೆವು
ಜಯ ಬಾಪು ಎಂದು

ನಿನ್ನ ಒಡಲು ಹಾಲುಗಡಲು
ಲೋಕಕೆಲ್ಲ ಉಣಲು ಬಡಿಸಿ
ಸೀಂಟಿದೆಮ್ಮ ಮಡಿಲು ಕಲ್ಮಷ
ನಾಡ ನಾಯಕ
ಸನಾತನಿ ಸಂತನಲ್ಲ
ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣನಲ್ಲ
ಸತ್ಯಸಂಧ ಪ್ರೇಮ ತವಸಿ
ನಮ್ಮ ಪಾಲಕ
ದೀನ ದಲಿತ ಹೀನ
ಅಬಲ ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲರ ರಕ್ಷಕತನು
ಬಾಪು ಲೋಕ ನಾಯಕ

ನಿನ್ನ ಮರಣ ನನ್ನ ಹರಣಕದುವೆ
ಕಿರಣವಾಗಲಿ
ನಿನ್ನ ಬಾಳು ಬಯಕೆಯೆನೆಗೆ ಹರಕೆಯಾಗಲಿ
ದೀನರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಳಗವಾಗಲಿ
ಪಾಪಿಯೆನ್ನ ದೇವರಾಗಲಿ
ನಿನ್ನ ಅಮರಜ್ಯೋತಿ ಎನಗೆ ದಾರಿತೋರಲಿ

ಅಮರ ಜ್ಯೋತಿ ಬಾಪೂಜಿ
ನಮ್ಮ ಜ್ಯೋತಿ ಬಾಪೂಜಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಫೆಬ್ರವರಿ 2020ರಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

1. ಗಾಂಧೀ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ ಚಿಂತಕರು
2. ಪ್ರೊ: ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡ ದತ್ತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
3. ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಕಾಲೇಜು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಇಲ್ಲಿ ರಾ. ಸೇ ಯೋ ಸಹಯೋಗದ ಒಂದು ದಿನದ ವಿಚಾರ ಗೋಷ್ಠಿ
4. ಕಸ್ತೂರ ಬಾ ಸಂಸ್ಮರಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
5. ಜಾನಪದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಗೋಟಗೋಡಿ ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಇವರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಟ್ಟದ ಒಂದು ದಿನದ ವಿಚಾರ ಗೋಷ್ಠಿ
6. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಸಹಯೋಗದ ಒಂದು ದಿನದ ವಿಚಾರ ಗೋಷ್ಠಿ
7. ಅರಕಲಗೂಡು ವರದರಾಜು ಕಾಂತಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್ ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಒಂದು ದಿನದ ವಿಚಾರ ಗೋಷ್ಠಿ

ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಇದು ಅವರ ಹೋರಾಟದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಳ ರೂಪ ತಾಳಿತು. ಶಾಂತಾದೇವಿ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾದರು. 1947ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಕೂಡ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ನಿರಂತರವಾಗಿ 20ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಶಾಂತಕ್ಕನೆಂದೇ ಎಲ್ಲರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನವರಾಗಿದ್ದ ಶಾಂತಾದೇವಿ ಅವರು 1954ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಕೇಂದ್ರದ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾದರು. ಮರೇವಾಡದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿಹಾರ, ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಲಗಳ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸಿದರು. 1958ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ರಿಮಾಂಡ್ ಹೋಂನ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಲದ ಸದಸ್ಯೆಯಾದರು. ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶೆಯಾಗಿ 1959ರಿಂದ 1964ರವರೆಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ನೈತಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಸಮಿತಿ'ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ದುಡಿದರು. ರಾಜ್ಯದ 'ಮಹಿಳಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ'ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾಗಿಯಾದರು. ಧಾರವಾಡ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಿ, ತೋಟಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಧಾರವಾಡದ ಗಾಂಧೀ ಶಾಂತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಮಹಿಳಾ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ 1967ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಧಾರವಾಡದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಡಿ ಜೀವನವನ್ನು ಜನಸೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಶಾಂತಾದೇವಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅಪಾರ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಕೆಲವು ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಮೊದಲ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ 'ಮೊಗ್ಗೆಯ ಮಾಲೆ' 1941ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೊ. ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ ಅವರು ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. 1954ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಎರಡನೆಯ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ 'ಕುಂಕುಮ ಬಲ' ಮುಂದೆ ಅವರು ಬರೆದ 'ಬಸವ ಪ್ರಕಾಶ', 'ದಾನ ದಾಸೋಹಿ ದಾನಮ್ಮ', 'ಶೂರ ರಾಣಿ ಕೆಳದಿಯ ಚೆನ್ನಮ್ಮ' ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. (ಆಧಾರ : ಹೇಮಾ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ಶಾಂತಾದೇವಿ ಮಾಳವಾಡ ಕೃತಿ)

ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡಿಗ-ಕರ್ನಾಟಕ

– ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ

ಏಕೀಕರಣ ಚಳುವಳಿಯ ಉಗಮ

ಅಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಿಣಿಗಳು ಏಕೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ, ತನುಮನವಿಟ್ಟು ದುಡಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಠ ಕಾರ್ಯ, ರೂಪು ರೇಷೆಗಳ ಕುರಿತು, ಮುಂದಡಿ ಇಡಲು ಆಲೂರು ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಗದಿಗಯ್ಯಾ ಹೊನ್ನಾಪುರ ಮಠ ಅವರು ಮತ್ತು ಕಡಪಾ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರು 'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಭಾ'ವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅಂದು ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಕಾವು ಢಾಳಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಬಾಲಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರು ಹೋಂರೂಲ್ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಕರೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆಲೂರರು ಕರ್ನಾಟಕದ 'ಹೋಂರೂಲ್'ನ್ನು ಆರಭಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯವಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ 1971ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೋಂರೂಲ್ ಘಟಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಹೋಂರೂಲ್‌ನ ಪ್ರಚಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಈ ಸಭಾ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಘದ ಜಂಟಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏಕೀಕರಣದ ನೇರ-ಸ್ಪಷ್ಟ ಠರಾವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು. ಆ ಠರಾವು ಹೀಗಿತ್ತು; "ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಊರು, ತಾಲ್ಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ' ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಪೂರ್ಣ ಕನ್ನಡ ಭಾಗ, ಮದ್ರಾಸ್ ಸಭಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬಳ್ಳಾರಿ, ಸೊಲ್ಲಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಭಾಗಗಳು ಮತ್ತು ಕಡಪಾ, ಕರ್ನೂಲು, ಅನಂತಪುರಗಳಲ್ಲಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಕನ್ನಡ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಇಲಾಖೆ ಅಥವ ಪ್ರಾಂತ್ಯವೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು." ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ನಡುವೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ರಾಜ್ಯದ ಕೂಗುಗಳು ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬಿಹಾರ, ಅಸ್ಸಾಂ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಆಂಧ್ರ, ಸಿಂದ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯ ಘಟಕಗಳಾಗಿದ್ದವು, ಇದಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಒತ್ತಾಸೆಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದು 1920ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ 'ರಾಜಕೀಯ ಸಮ್ಮೇಳನ'ವನ್ನು ಆಲೂರರು, ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಗದಿಗಯ್ಯ ಹೊನ್ನಾಪುರ ಮಠ, ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಜೋಶಿ, ಕಡಪ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯ, ಸಂಗನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ದುಡಿದರು. ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಪ್ರಥಮ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಖ್ಯಾತ ವಕೀಲರಾದ ಬ್ಯಾಹಟ್ಟಿ ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರೆ, ಮೈಸೂರಿನ ಮಾಜಿ ದಿವಾನರಾದ ಮಾಧವರಾವ್ ಅವರು ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಬಲವರ್ಧನೆಗೆ ಅಂದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಘಟಕವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಹೇರಲು, ನಾಗಪುರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಭಾದ ನಾಯಕರುಗಳು, ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ಸುಮಾರು 800 ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ನಾಗಪುರ ಸಭೆಗೆ ಹೊರಟರು. 1921ರ ಜನವರಿ ಒಂದರಂದು ನಡೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿ ಆರಂಭಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಕೇಸರಿ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಗಂಗಾಧರರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಅವರು ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಗದಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಚೇರಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂದಿನ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಜಸ್ಟೀಸ್ ಸೆಟ್ಲೂರ್ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಇಂದಿಗೆ 99ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ

ಏಕೀಕರಣ ಚಳುವಳಿಯು, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಪಡೆಯಿತು. ಪೂರಕವಾಗಿ ರಂಗಕಲಾವಿದರ ಸಂಘ, ವ್ಯಾಯಮ ಸಂಘಟನೆ, ಪತ್ರಕರ್ತರ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಆರ್ಯುವೇದ ತಜ್ಞರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.

ಚಳುವಳಿ ಹಾದಿಗಳು

ರಾಜ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ನಂತರದಲ್ಲಿ 1924ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬೆಳಗಾವಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಕೀಕರಣ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಕಡಪಾ ರಾಘಾವೇಂದ್ರರಾಯರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ತದನಂತರದಲ್ಲಿ 1926ರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಸಮ್ಮೇಳನ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಣ್ಣಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದ 3ನೇ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. 4ನೇ ಸಮ್ಮೇಳನ 1928ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಫ.ಗು. ಹಳಗಟ್ಟಿ ಅವರು ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

ಮುಂದುವರೆಯುವುದು....

ಪತ್ರಿಕಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ವಿಶೇಷ ವರದಿಗಳು

ಗಾಂಧಿ, ಬುದ್ಧನ ತತ್ತ್ವಗಳು ವಿಕಾಸವಾದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ

ಗಾಂಧಿ, ಬುದ್ಧನ ತತ್ತ್ವಗಳು ವಿಕಾಸವಾದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾ. ಕೆ.ಎನ್. ಗಣೇಶಯ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

ಗಾಂಧಿ ಶಾಂತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಭವನದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವಾರ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ 'ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಾಜದ ಮುಖಂಡರು ಹಾಗೂ ಗಾಂಧೀ ವಾದಿ ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಹೆಚ್. ಹನುಂತಪ್ಪ ಸ್ಮಾರಕ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾ.ಕೆ.ಎನ್. ಗಣೇಶಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.

"ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ದುರಾಸೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧನ ತತ್ತ್ವಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು ಅಹಿಂಸೆ ಮಾಡದೆ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರಭೇದವು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಭೇದವನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧನ ತತ್ತ್ವಗಳು ವಿಕಾಸವಾದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ," ಎಂದರು.

"ವಿಕಾಸವಾದದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎರಡೂ ಅಡಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡುವವರ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ವಿಕಾಸವಾದದ ಒಳನೋಟ ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಸೋಲು, ಗೆಲುವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ವೂಡೇ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮಾತನಾಡಿ, " ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸರಿ, ತಪ್ಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ. ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಹಿಂಸೆ, ದುರಾಸೆ, ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು ಸ್ವಯಂ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು." ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು.

ಗಾಂಧಿ ಶಾಂತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜೀರಿಗೆ ಲೋಕೇಶ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಡಾ. ಎಸ್. ರಾಮಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಕೃಪೆ : ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ – 23.12.2019

'ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಸಾರವೂ ಒಂದೆ

ಶಿವಮೊಗ್ಗ : ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಸಾರಗಳು ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ತತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲೇ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿಯ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಹೇಳಿದರು. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಭವನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವನಾ ವೇದಿಕೆ, ಗಾಂಧಿ ಬಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ಹಳದಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಭಾನುವಾರ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದ 'ಭಾರತೀಯರ ನಡೆ ಸದ್ಭಾವನದೆಡೆ' ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಂತಹ ಬುದ್ಧ, ಬಸವ, ಜ್ಯೋತಿ ಬಾಪುಲೆ, ಗಾಂಧಿ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಚಿಂತನೆಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದರು.

ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲ ಆಶಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ಜಾತ್ಯಾತೀತ, ಬ್ರಾತೃತ್ವ ಎಂಬ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು 70 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಒಟ್ಟಾಗದೆ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗದೆ ಇರುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಶರಣರು, ಸಂತರು, ದಾಸರು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮಾತೀತ, ಜಾತ್ಯಾತೀಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಭಾರತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಗಾಂಧೀಜಿ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ನಡೆ, ಅನುಭವದಿಂದ ಭಾರತ ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯತೆ ಗಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ಆ ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಇಂದು ಕೆದಕುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸಹಬಾಳ್ವೆಯಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆತಂಕ ತಂದಿದೆ ಎಂದು ಬೇಸರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಫಾದರ್ ವೀರೇಶ್ ವಿ. ಮೊರಾಸ್, 'ಧರ್ಮವು ನಿಯಮಾವಳಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು, ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಧರ್ಮದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಯಾವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ದಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಆಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಬಸವ ಕೇಂದ್ರದ ಬಸವ ಮರುಳಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸದಭಾವನಾ ವೇದಿಕೆಯ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮಹಮ್ಮದ್ ಕುಂಞ, ವೇದಿಕೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಎಸ್.ಬಿ. ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್, ವಾಸುದೇವ್, ಅಬ್ದುಲ್ ಮುಜೀದ್ ಅವರೂ ಇದ್ದರು

(ಕೃಪೆ : ಪ್ರಜಾವಾಣಿ – 23.12.2019)

ಗಾಂಧಿ ಭವನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

1. ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆ, ಯುವಸಬಲೀಕರಣ ಇಲಾಖೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಸೇವೆಗಳ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ವಕೀಲರ ಸಂಘ, ಕೆಂಪೆಗೌಡ ಕಾನೂನು ಮಹಾ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಾ–ಬಾಪು 150ನೇ ಜನ್ಮ ವರ್ಷಾಚರಣೆ ಅಂಗವಾಗಿ 'ಗಾಂಧಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ' ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣವನ್ನು ದಿ. 02.10.2019ರಂದು ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಭವನ, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಇಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಚ್. ಕೋರಡ್ಡಿ, ಗೌ. ಪ್ರಧಾನ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಸೇವೆಗಳ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಇವರು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಗಾಂಧಿ ಭವನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ವೂಡೇ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಹಿರಿಯ ವಕೀಲರಾದ ಪ್ರೊ. ರವಿವರ್ಮಕುಮಾರ್ ಅವರು ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಡಾ: ಗಣನಾಥಶೆಟ್ಟಿ ಎಕ್ಕಾರು, ಶ್ರೀ ಕೆ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ತಮ್ಮೇಗೌಡ, ಶ್ರೀ ಕೆ.ವಿ. ಬಾಲಾಜಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಶೋಭಾ, ಪ್ರೊ. ಟಿ. ನಾಗರಾ–ಜಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ವಿ.ಎನ್. ತಿಪ್ಪನಗೌಡ, ಶ್ರೀ ಸುರೇಶ ಬಾಬು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಜಿ.ಎಸ್. ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

2. ದಿನಾಂಕ 07.11.2019 ರಿಂದ 10.11.2019 ರವರೆಗೆ ಕಾಡಶೆಟ್ಟಹಳ್ಳಿ, ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕು ಇಲ್ಲಿ "ಬಾ–ಬಾಪು 150ನೇ ಜನ್ಮ ವರ್ಷಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಎನ್.ಎಸ್. ಎಸ್. 50 ವರ್ಷಾಚರಣೆ" ಅಂಗವಾಗಿ ಯುವಜನ ನಾಯಕತ್ವ ಶಿಬಿರ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿ ಪ್ರತಿಮೆ ಅನಾವರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಉಚಿತ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ, ಯುವ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀ ನಿರ್ಮಲಾನಂದನಾಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅವರು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಡಾ. ವೂಡೇ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು, ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಪ್ರೊ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಡಾ. ಗಣನಾಥಶೆಟ್ಟಿ ಎಕ್ಕಾರು, ಡಾ. ಎಂ.ಜಿ. ಶಿವರಾಮು, ಡಾ. ನರೇಂದ್ರ ಬಿ.ಕೆ., ಶ್ರೀ ವಿ.ಎನ್. ತಿಪ್ಪನಗೌಡ, ಡಾ. ಬಿ. ರಮೇಶ್, ಡಾ. ಮುನಿನಾರಾಯಣಪ್ಪ, ಡಾ. ಎಂ.ಬಿ. ಆನಂದರಾಜು, ಡಾ. ಟಿ. ಮಹದೇವಯ್ಯ, ಡಾ. ಡಿ.ವಿ.ಎಲ್.ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್, ಡಾ. ಕೆ. ಕಾಲಚನ್ನೇಗೌಡ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ದಿ. 8.11.2019ರಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸುನಂದಾ ಜಯರಾಂ, ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಬಿ. ಬೋರಯ್ಯ, ಎನ್.ಎಸ್. ರಾಮೇಗೌಡ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸಮಾರೋಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೀರೇಶಾನಂದ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅವರು, ಹಿರೇಮಗಳೂರು ಕಣ್ಣನ್ ಅವರು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು.

3. ಸಾಹಿತ್ಯ ವೃಂದ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಅವರ ಸಂಯುಕ್ತಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ವಂಶಸ್ಥೆ, ಸಾಹಿತಿಗಳು ಆದ ಸೋನಲ್ ಪಾರೀಖ್ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮರಿಮೊಮ್ಮಗಳಾದ ಸೋನಾಲ್ ಪಾರೀಖ್ ಅವರು

ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ

8 ಡಿಸೆಂಬರ್ 2019ರಂದು ಗಾಂಧಿಭವನಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ ಗಾಂಧಿ ಅವರ ಕುರಿತು 'ಮಹಾತ್ಮ ಮತ್ತು ನಾವು' ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಗಾಂಧಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಬಗೆ, ಅರಿತುಕೊಂಡ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದರು. ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ವುಡೇ ಪಿ ಕೃಷ್ಣರವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಗುಜರಾತಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅವರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

4. ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆ, ಯುವಸಬಲೀಕರಣ ಇಲಾಖೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಈಸೂರು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸರ್ವೋದಯ ಭಾರತ ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ದಿ. 21.12.2019 ಈಸೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಇಲ್ಲಿ 150ನೇ ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿಯ ವರ್ಷಾಚರಣೆ, ಸಂತ ವಿನೋಬಾಜಿ ಅವರ 125ನೇ ಜನ್ಮ ವರ್ಷಾಚರಣೆ, ಈಸೂರು ಚಳುವಳಿ ಸ್ಮರಣೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ದಾರ್ ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ ದತ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ವಿ.ಎಸ್. ತಿಪ್ಪನಗೌಡ ಅವರು, ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕವನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅವರು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಸರ್ದಾರ್ ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ ದತ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಸ್. ಹುಚ್ಚುರಾಯಪ್ಪ ಬಿನ್ ರುಕ್ಮಪ್ಪ ಹಿರಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಇವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಂಧತಿ ರಾಜಶೇಖರ್, ಸದಸ್ಯರು, ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಈಸೂರು ಪ್ರಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀ. ಆರ್. ಜಯಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್, ಶ್ರೀ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಣತಿ, ಶ್ರೀ ಸಣ್ಣರಾಮು, ಶ್ರೀ ಸಾಹುಕಾರ್ ಬಸವರಾಧ್ಯ, ಪುಷ್ಪ, ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪ ಕರಲಕ್ಕಿ, ಶ್ರೀ ಪ್ರಶಾಂತ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕರಿಬಸಪ್ಪ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

5. ಗಾಂಧಿ ಬಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ಹಳದಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಸದ್ಭಾವನಾ ವೇದಿಕೆ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ, ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ನಡೆ ಸದ್ಭಾವನದೆಡೆಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ದಿ. 22.12.2019ರಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಭವನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಸವ ಮರುಳಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳು ಸಾನಿಧ್ಯ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಕುಂಞ, ಫಾದರ್ ವೀರೇಶ್ ವಿ. ಮೊರಾಸ್, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ವಾಸುದೇವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅಬ್ದುಲ್ ಮುಜೀಬ್ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಬಿ. ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್ ವಹಿಸಿದ್ದರು.

6. ದಿನಾಂಕ : 24.12.2019 ಗಾಂಧಿ ಭವನದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ ಶಾಂತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ದತ್ತಿ ಜಂಟಿ-ಯಾಗಿ ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಹೆಚ್. ಹನುಮಂತಪ್ಪ ಸ್ಮಾರಕ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ

ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾ. ಕೆ.ಎನ್. ಗಣೇಶಯ್ಯ ಅವರು ವಿಕಾಸವಾದ ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ವೂಡೇ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ, ಗಾಂಧಿ ಶಾಂತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜೇರಿಗೆ ಲೋಕೇಶ್, ಗೌ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಹೆಚ್ ದೇವಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸಿಸಿರಾ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

7. ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ, ರಾ.ಸೇ.ಯೋ. ಯುವ ಸಬಲೀಕರಣ ಇಲಾಖೆ ವತಿಯಿಂದ ಬಾ ಬಾಪು 150ನೇ ವರ್ಷಾಚರಣೆ ಅಂಗವಾಗಿ ಗಾಂಧೀ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ ಚಿಂತಕರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ದಿ. 30.12.2019 ಸೋಮವಾರ, ಸಂಜೆ 3.30 ಗಂಟೆಗೆ ಗಾಂಧೀ ಭವನ, ಮಂಡ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಡಾ. ವೂಡೇ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಡಾ. ಜಿ. ಮಾದೇಗೌಡ, ಹಿರಿಯ ಗಾಂಧಿವಾದಿಗಳು ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು, ಗಾಂಧಿ ಭವನ, ಮಂಡ್ಯ ಹಾಗು ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಪ್ರೊ. ಬಿಳಿಗೌಡ, ನಿವೃತ್ತ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಭಾರತಿ ಕಾಲೇಜು, ಭಾರತಿ ನಗರ ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರೊ. ಮ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಗೌ॥ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಕ.ಗಾಂ.ಸ್ಮಾ.ನಿ. ಗಾಂಧಿ ಭವನ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಣ್ಣ ಬಂಧುಕಾರ್ ಇವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

8. ಕರ್ನಾಟಕ ಅಂಚೆ ನೌಕರರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಳಗ, ಜಿಲ್ಲಾ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಗ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಸುಮಂಗಲಿ ಸೇವಾಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರ ವಿಭಾಗೀಯ ಪ್ರಥಮ ಅಂಚೆ ನೌಕರರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮತ್ತು ವಿಭಾಗೀಯ ಘಟಕದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ದಿನಾಂಕ 5.1.2020ರಂದು ಟಿ. ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ರಂಗಮಂದಿರ ಕೋಲಾರ ಇಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

9. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮಧುರೈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡಾನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಜನವರಿ 7 ಮತ್ತು 8, 2020ರಂದು ಕೇಂದ್ರ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ವತಿಯಿಂದ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಣೀತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಭೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಈ ಸಂದರ್ಭ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

KASTURBA

continued from the previous edition...

As a young boy Mohan was scared of many things. He writes, "I was overwhelmingly scared of thieves, ghosts, snakes, etc. I was so much afraid that, I did not have courage to step out in the dark. I did not go in the dark and could not sleep without a night lamp. I feared thieves, ghosts and snakes. I feared that I may encounter them at night. I always insisted on a night lamp. My wife was more courageous than me. She was never afraid of snakes, or stepping out into the dark." Describing the initial phase of their married life, Gandhiji writes in his biography, "I was a loving, yet a very egoistic and suspicious husband. We used to have numerous fights. My suspicion was completely gone, only when I understood the subtle meaning of nonviolence and the importance of celibacy." He further writes, "Once, after such a fight, I sent her back to her parents house and allowed her to come back only after giving her a hard time."

As Kasturba was raised in an orthodox Hindu family, she adjusted with this behaviour of Gandhiji. Otherwise, it was not her nature to submit to anyone's dominance or pressure. She would never tacitly agree to something, if it did not make sense to her. She was bold and courageous, and did not hesitate to express her thoughts to her husband, whether right or wrong.

After this initial phase, Bapu became less and less insistent about his ways and Ba too assimilated the principles of Bapu's life. Bapu writes, "I got the lessons of non-violent resistance from my wife. If she did not accept my idea, she would not follow it. She would silently withstand all the hardships that I imposed on her. But she would never do something that she did not want to do. In the end, I would feel embarrassed and realise my unreasonable behaviour."

In one of his letters Gandhiji writes, "Ba (means mother, Gandhiji addressed Kasturba as Ba, after he started observing celibacy) was a woman with strong will power. In the initial days, I regarded her as an obstinate. But due to her strong willpower, she became my guru in the art of observing a non-violent way of non-cooperation."

Gandhiji was a dynamic person. He was an ever growing and evolving personality. The moment he was convinced of a thought or an idea, he had the ability to bring it into practice in his life with great intensity and passion. It wasn't an easy task to follow his footsteps. In the words of Mahadevbhai Desai (Gandhiji's personal secretary), keeping pace with Gandhiji was like sitting on a spewing volcano. Kasturba remained a true companion of Gandhiji and continuously adopted her life to Gandhiji's ever evolving perspective of life.

to be continued ....

ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಕಂಡಂತೆ ಗಾಂಧಿ

ಎನಿತು ಸರಳ ನುಡಿ, ಎಷ್ಟು ಸಹಜ ನಡೆ
ಮನದ ಮಹತಿಯೇನು?
ಅವನ ಎದೆಯ ಉನ್ನತಿಯ ನಿಲುಕುವದು
ಯಾವ ಗಿರಿಯಸಾನು?

– ಡಿ.ಎಸ್. ಕರ್ಕಿ

ನಿನ್ನ ನೆತ್ತರು ನೆಲಕೆ ಚೆಲ್ಲಿದಂದು
ಮಣ್ಣು ನಡುಗಿತು, ಹಗಲ ಹೂ ಬಾಡಿತು
ನರನು ಕೆರಳುವ ಹುಂಬ, ಬಾಳು ಯೂಪಸ್ತಂಭ
ಉತ್ತಮರ ಬಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಾನಾಡಿತು

– ಗಂಗಾಧರ ಚಿತ್ತಾಲ

The Mountbatten Story

This is the special Biographical Tribute tells the eventful story of a man in our country

(Article courtecy : Readers Digest - July 1981)

LAST VICEROY

By 1946, the situation in India was desperate. As long as the prospect of freedom from the British Raj seemed dimly distance, the people of the two great religions of India-Hindu and Muslim-had cooperated to obtain it.

But when Clement Attlee's Labour Government came power, pledged to grant India independence, the Muslims had troubled second thoughts. There were more than 250 million Hindus in India and only 90 million Muslims. The Muslims feared that if a central government for all India were formed on democratic lines they would become a persecuted minority.

Attlee attempted to preserve Indian unity by sending out Cabinet Mission. Negotiations dragged on for three months, but no agreement could be reached in the atmosphere of mounting distrust between Pandit Nehru's Congress Party and the Muslim League, led by Mohammad Ali Jinnah. India faced civil war. Attlee concluded that only a completely fresh approach could avert disaster.

Clement Attlee: "Suddenly I had what I think was an inspiration. I thought of Mountbatten. He was an extremely lively exciting personality. He had extraordinary faculty for getting on well with all kinds of people as he'd shown when he Supremo in South-East Asia. He was also blessed with a very unusual wife. So I put it him."

Lord Mountbatten: "Mr. Attlee took my breath away. This was not something that could be settled straight off. I asked to see the King : as King - Emperor he kept very close touch with Indian affairs. I pointed out to him that the chances of complete failure were very great indeed, and it would be bad for him to have a member of the family fail. He replied: 'But think how good it will be for the monarchy if you succeed!' Then he asked me formally to accept the appointment.

A date by which India must achieve independence-June 1948 was agreed, and Mountbatten insisted on being given plenipotentiary powers, enabling him to act completely independent density of London. He also insisted that he be guaranteed re-employment in the Navy when he returned, in an active post with no loss of seniority, for his heart was set on a naval career and, ultimately, the First Sea Lord Ship.

On March 24, 1947, in the magnificent Durbar Hall of Viceroy's House in New Delhi, Mountbatten was installed as India's last viceroy.

LORD Mountbatten: "The enormous question to which I had to find an answer as rapidly as possible, was: to whom could Britain transfer power? Our one desire was to preserve a united India. Could we do it?

"I could see that everything was going to depend upon personal relationships. Far and away the most outstanding man in India-revered by hundreds of millions of his fellow-countrymen, Muslims and Hindus alike-was Mahatma Gandhi. When he started calling Edwina and me his dear friends I began to have the feeling that we were half-way home."

Pandit Nehru was already a friend but with Jinnah, the Muslim League leader, Mountbatten was less successful. Mountbatten used their first meeting to get to know each other. This surprised Jinnah, who after a while relaxed but none the less remained cold. It was Jinnah who, more than anybody else, made partition inevitable. He would accept no compromise.

As well as imposing his ideas on India's political leaders, Louis Mountbatten sensed he had to impose his own personality on India. Determined the British would go out of India in a shimmer of scarlet and gold, all the old glories of the Raj honed to the highest pitch one last time, he ordered the ceremonial trappings suppressed

during the war to be restored: ADCs in dazzling full dress, guard-mounting ceremonies, bands playing, sabres flashing, "the lot." His Vice royalty would be a shrewd blend of contrasting values, of patrician pomp and common touch of the old spectacles of the dying Raj and new initiatives pre-figuring the India of tomorrow.

In a revolutionary gesture, he did something which no viceroys had designed do in 200 years: visit the home of an Indian who was not one of a handful of privileged princes. To the astonishment of all Indians, the viceregal couple walked into a garden party at the New Delhi residence of Jawaharlal Nehru. While Nehru's aides looked dumb with disbelief, Mountbatten took Nehru by the elbow and strolled off among the guests, casually chatting and shaking hands. The gesture had a stunning impact. "Thank God," Nehru told his sister that evening, "We've finally got a human being for a Viceroy and not a stuffed shirt."

Noted The New York Times: "No Viceroy in history has so completely won the confidence, of people, respect and liking of the Indian."

Visiting Peshawar, capital of the troubled North-West Frontier Province, Lord Louis and Edwina were menaced by a raging, gun-waving crowd of 100,000 Pathans synnibed frin far abd wude by leaders of Jinnah's Muslim League for the greatest pro Muslim demonstration in its history. Only one thing, it was decided, might avert a bloodbath: the Mountbattens must show themselves to the mob.

Dickie and Edwina clambered up an embankment and found themselves less than five metres from a surging sea of turbans, Mountbatten did not know what to do. He couldn't articulate a syllable of Pushtu, the crowd's tongue. As he pondered, an unexpected phenomenon began till the mob as if hypnotized. Mountbatten happened to be wearing the short-sleeved bush jacket he had worn as Supreme Allied Commander in Burma. It was green-the colour of Islam.

Perhaps those tens and thousands read in that uniform a gesture of solidarity, a subtle compliment to the great religion Mountbatten hissed to his wife: "Wave to them. Slowly Edwina raised her arm to the crowd, with him."

India's fate seemed for an instant suspended on those hands. A questioning silence had briefly drifted over the unruly crowd. Suddenly, a roaring ocean of noise burst from them. From tens of thousands of throats came an in terminable, triumphant litany-"Mountbatten Zindabad those embittered Pathan warriors screamed, "Mountbatten Zindabad - Long Live Mountbatten !"

The fury of the Peshawar demonstration convinced Mountbatten that he must act fast toward off civil war. There was alternative to partition and long before June 1948. Negotiations began in earnest. Day after day Mountbatten held long meetings with Indians of all parties. The Hindus were willing to make many concessions; but Jinnah would have Pakistan or nothing. So it quickly got down to persuading the Hindus to agree to partition, and the Muslims to agree on a plan for it acceptable to the Congress-and above all to frame it so that both states would freely come into the British Commonwealth.

The Indian leaders accepted Mountbatten's plan for two independent dominions, remaining within the Commonwealth : India, with its vast Hindu majority, separating Muslim Pakistan, West and Est: On June 4, 1947, after the plan had been put to the vote in all India's provincial assemblies, Mountbatten beld a memorable press conference in New Delhi.

Never had India seen a perfor mance to rival it.

Speaking without notes, Louis Mountbatten revealed to Indian and world opinion the details of one of the most important birth certificates in history. He concluded his talk to a burst of applause and opened the floor to questions. The anonymous voice of an Indian newsman cut across the chamber. "Sir, if all agree that there is most urgent need for speed between today and the transfer of power, surely you should have a date in mind?"

"Yes, indeed," replied Mount batten.

"What is that date?" pressed the g questionnaire.

The Viceroy had not, in fact picked a date. But he was convinced only a few weeks remained between India and chaos. Suddenly he thought of a

date so linked in his memory to the most triumphant hours of his own exis tense that his decision was instantaneous. What more appropriate date for the birth of the new democratic Asia than the second anniversary of Japan's surrender?! His voice constricted with sudden emotion, the victor of the jungles of Burma announced: "The final transfer of power will take place on August 15, 1947."

Nehru's government requested Mountbatten to become the first Governor General of the Dominion of India. For a time it looked as though the Pakistanis would also do him this remarkable honour. However, Jinnah astonished everyone by deciding to become the Governor-General of Pakistan himself. When this decision reached Mountbatten, he had serious doubts about accept ing the Indian offer, for he feared that it might seem like taking sides. But even Jinnah said, "We want you to take it. We feel you will be a moderating influence."

Indian independence was to be gin at one second after midnight, August 14, 1947, In New Delhi August 14, for almost the first time since reaching India, Edwina and Dickie had dinner alone together. They had been raised by the King, on Attlee's advice, to the rank of the Earl and Countess of Mountbatten of Burma for their services to India.

After dinner Lord Louis went to his study with his press attache, Alan Campbell-Johnson, and wor ked quietly on last-minute cables and papers. At a few minutes before twelve he was finished. He glanced at the clock and continued to sit at his desk, chatting with Campbell Johnson. The clock struck midnight. Mountbatten took off his glasses, and locked up the dispatch boxes emblazoned with the Viceroy's Arms.

In Princes Park, Delhi, a happy crowd of 300,000 attended the ceremony of raising India's new flag.

But the rejoicing was short lived. In the Punjab, massacres of Hindus by Muslims and Muslims by Hindus were causing terrible loss of life and dreadful destruction. There was also a new problem-refugees. Muslims were trying to escape to Pakistan; Hindus and Sikhs were escaping to India. By August 27 it was estimated that some ten million people were on the move. Mountbatten persuaded the Indian government to set up a Emergency Committee. It was un unanimously decided to invite him to be its chairman.

Lord Ismay, Mountbatten Chief of Staff: "It was largely due to Mountbatten that the orgy of communal strife did not spread to the whole subcontinent. As a constitutional Governor-General he had no executive authority, but he had commanding influence, a flair for improvisation, dynamic energy and a remarkable readiness to accept responsibility. The Emergency Committee was in practically permanent session. Questions which would have taken days, or even weeks to settle in the normal procedure were decided in a matter of minutes.

Slowly the new Dominions settled down. The cost of partition was high. H.V. Hodson, the historian, wrote: "It is impossible to be sure how many people were killed. With the vast refugee movement, local records were destroyed or rendered useless. The figure of a million was popularly bandied about. The truth was probably around 200,000-a terrible enough total."

Lord Mountbatten : "The casualty figure you must take against the 400 million population India, and against the fact that the Bengal famine in 1943, one and a half million died-seven and half times as many as we lost in the massacre. India in 1947 was heading for a long, hard civil war and I couldn't hold the position for very much longer. I'm sure there was no alternative way of tackling the problem."

On November 20, 1947, the Mountbatten' nephen, Philip Mountbatten, now created Duke of Edinburgh, married Princess Elizabeth, the heir to the British throne.

Lord Mountbatten: "This was a great moment in the history of our ,family-yet such was the state of affairs in India that I had grave doubt whether I ought to go back to London for the wedding. Of course, I wanted to go very badly-and the Indian Government settled the matter for

me by saying that if I didn't that would make the crisis appear even worse. So home we went. To our delight, the Princess and Philip accepted our invitation to spend their honeymoon at Broadlands, where Edwina and I had so happily spent part of ours.

"The royal wedding was splendid interlude. Then it was back to India, where the crisis atmosphere was still intense."

On June 21, 1948, Mount batten handed over the office of Governor-General to Chakravarti Rajagopalachari, the most venerable of India's states men. In those last days the people of India made their feelings to wards Mountbatten and his family unmistakably clear. Everywhere the Mountbattens went they received tremendous ovations. At the farewell banquet, Nehru said: "I have no doubt that the many lessons we have learnt from you will endure, and will help us in our work in the future."

Prime Minister Attlee and Prince Philip were waiting at Northolt airfield to meet the Mountbatten. Attlee was fairly beaming with joy-he had not really believed that Mountbatten could pull it off. "No other man, he said, "could have carried out this tremendous task." For the first of perhaps a hundred times Lord Louis said very seriously, "I never could have done it without Edwina."

But Mountbatten discovered that there was more than one way of regarding what he had done. Conservatives blamed him for the disorder and loss of life which followed Partition. Old friends now turned against him. Mountbatten's outward reaction to all this was to disregard it, saying, "History will be the auspices for the reshaping of his life at the age of 48, the new beginning he was determined to make.

Favourite Uncle

There were rumours about great position being offered: Minister of Defence in the Labour Goverment? Ambassador in Washington or Moscow? Special Commissioner in south - East Commissioner in South East Asia? But all Mountbatten wanted was to return to the Royal Navy. "Thank God, I've finished with politics." he said to an old friend.

So in October 1948, the ex-Superemo, ex-Viceroy, ex-Governor-General stepped down to the rank of Rear-Admiral, commanding the first Cruiser Squadation in Malta. In that island he was thirteenth in the order of social precedence. In the Fleet he was under the command of officers who had served under him in South-East Asia. He had to make his mark all over again.

The Mountbattens lived quietly in Malta in a rented house. There were, however, festive occasinos. Prince Philip arrives to take up his appointment as First Lieutenant in the destroyer HMS, Chequers, and was joined by his young wife, Princess Elizabeth. Uncle, aunt, nephew and niece were almost constantly together. A bond of great affection developed between them.

In 1953, Mountbatten was appointed to command the NATO forces in the Mediterranean as Allied Commander-in-Chief, with overall co-ordinating power for naval and air movements, including jurisdiction over the United States Sixth Fleet and warships of France, Italy, Turkey and Greece. Brian Connell correctly commented in Manifest Destiny that it is very doubtful whether the Americans would have been willing to yield such powers to any other Englishman."

This was the sort of challenge Mountbatten loved, calling for all his talents for organization and diplomacy. He rightly regarded strengthening the ties of the NATO Alliance as being part of his job. He and Edwina paid official visits to all the Allied countries within his area of command, and to most of the smaller nations bordering the Mediterranean as well.

By the time Mountbatten was recalled to England in December 1954, the commanders from the other NATO nations paid a tribute unique in naval history. When the good-byes had been said, Lord Louis looked for his Admiral's barge. Instead he found a whale boat waiting, with five admirals of five nations manning the oars. Across the blue water, splashing and making very heavy weather of it, but with enormours gusto, they rowed him to his ship.

ಬಾಪು ಪ್ರಪಂಚ

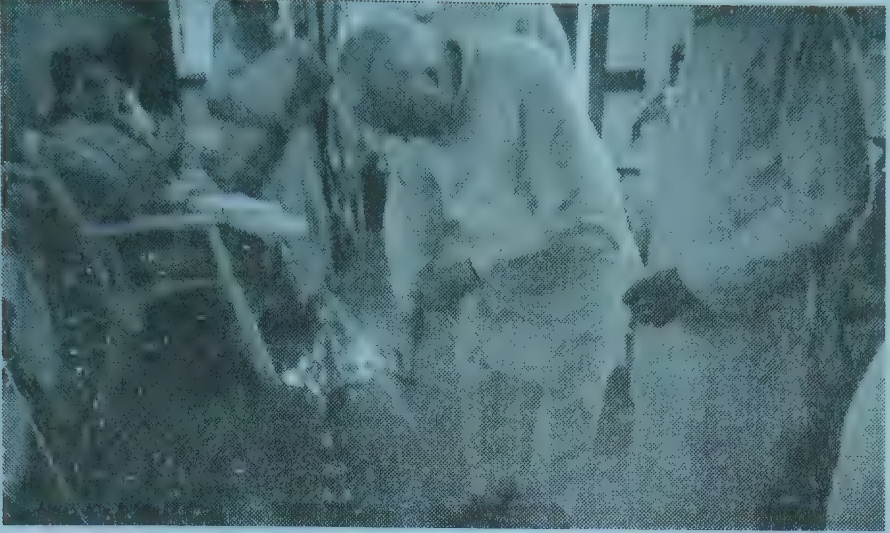
ಗಾಂಧಿಜೀ ಅವರ ಜೀವನ, ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಕುರಿತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಬಾಪು ಪ್ರಪಂಚ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಖ್ಯ ಆಶಯವಾಗಿದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ಕುರಿತಾದ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ, ಸಂವಾದ, ಚರ್ಚೆ, ವಿಶೇಷ ಶಿಬಿರಗಳು, ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗಾಂಧಿಜೀ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದ ಅನುಸಂಧಾನಗಳನ್ನು ಯುವಜನತೆಗೆ ನೀಡುವುದು ಬಾಪು ಪ್ರಪಂಚದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಯುವ ಜನತೆ, ಗಾಂಧಿಜೀ ಅವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ ಮಹದಾಸೆಯನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊಂದಿದೆ.

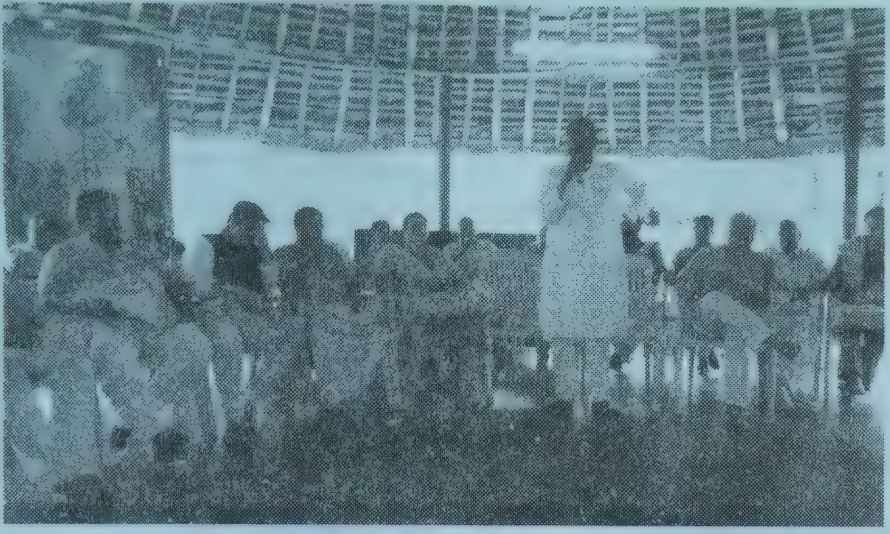
- ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಸಲಹೆಗಳು, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಪತ್ರಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅಥವಾ ಇಮೇಲ್ ಮೂಲಕ ಕೆಳಕಂಡ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.
  ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ, ಗಾಂಧೀ ಭವನ, ಕುಮಾರ ಪಾರ್ಕ್ ಪೂರ್ವ, ಬೆಂಗಳೂರು–56001, ದೂರವಾಣಿ : 080–22261967, 9738605799, gandhibhavanbangalore@gmail.com. gandhibhavanabengaluru@gmail.com ನೀಡಬಹುದು.
- ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತ ಲೇಖನಗಳು, ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಓದಗರು ನೀಡಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಆಯ್ಕೆ ಸಂಪಾದಕರದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.
- ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬಹುದಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು ಹಾಗೂ ನೆರವು ಪಡೆದ ಆಕರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು, ಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವುದು
- ಜಾಹೀರಾತುಗಳಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ : ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ : 9738605799
  ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿ : 9980307286

BAPU PRAPANCHA

Bapu Prapancha magazine is published with an objective to spread the life, thoughts, and principles of Gandhi. Seminars, symposia, discussions, camps, and various special activities conducted and internaitonal level researches done reflecting ideas and thoughts are published in this magazine. And this is intended to create to an urge among the youth and students to take him as an ideal in their life.

- Readers are requested to give their opinions, suggestions and viewpoints to the following address and email. Karnataka Gandhi Smaraka Nidhi, Gandhi Bhavana, Kumara Park East, Bengaluru-56001, Ph: 080-22261967, 9738605799;
  gandhibhavanbangalore@gmail.com; gandhibhavanbengaluru@gmail.com.
- Readers are also requested to send articles, special events, important anecdotes or any other information related to Gandhi and Gandhian thoughts. Responsibility to select such matter solely lies with the editor of the magazine.
- Readers shall also providephotos or illustration related their articles, if an . They shall also mention the references, if any, and send their complete address and phone numbers (mandatory).
- For advertisements please contact: Joint Secretary, Ph: 9738605799/ Executive Officer : 9980307286

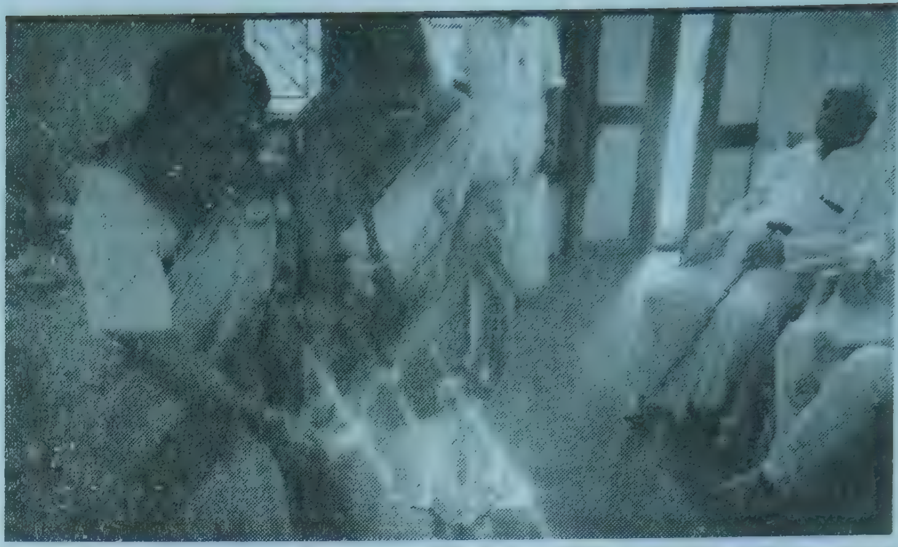

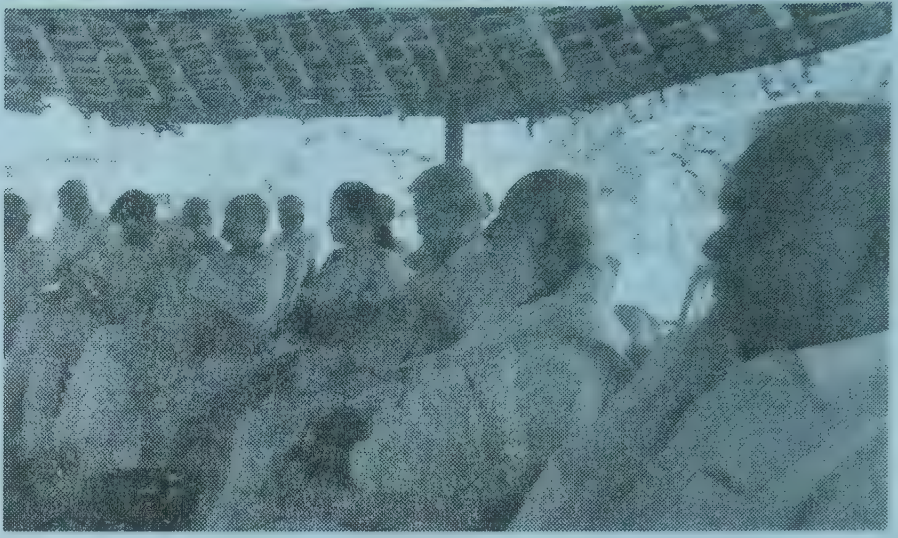

ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ, ರಾ.ಸೇ.ಯೋ. ವತಿಯಿಂದ ಬಾ ಬಾಪು 150ನೇ ವರ್ಷಾಚರಣೆ ಅಂಗವಾಗಿ ಗಾಂಧೀ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ ಚಿಂತಕರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ದಿ. 30.12.2019 ಸೋಮವಾರ, ಗಾಂಧೀ ಭವನ, ಮಂಡ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಡಾ. ವೂಡೇ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಜಿ. ಮಾದೇಗೌಡ, ಹಿರಿಯ ಗಾಂಧಿವಾದಿಗಳು ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು, ಗಾಂಧಿ ಭವನ ಇವರಿಗೆ ಗೌರವ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ. ಮ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಗೌ॥ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಲಿಂಗಣ್ಣ ಬಂಧುಕಾರ್ ಇವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮಧುರೈನ ಡಾನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಜನವರಿ 7 ಮತ್ತು 8ರಂದು ಕೇಂದ್ರ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿದಿ ವತಿಯಿಂದ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಣೀತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಭೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭ. 1ನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ರಾಹಿ, ಕೇಂದ್ರ. ಗಾಂ. ಸ್ಮಾ. ನಿಧಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ದೀಪ ಬೆಳಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಭೆಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. 2ನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅಸ್ಸಾಂನ ಕಸ್ತೂರಬಾ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಅವರು ದೀಪ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 3ನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಅವರು ಸಭೆಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. 4ನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಸಬರಮತಿ ಆಶ್ರಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮತ್ತು ದೇಶದ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು.

ದಿ. 21.12.2019ರಂದು ಈಸೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಇಲ್ಲಿ 150ನೇ ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿಯ ವರ್ಷಾಚರಣೆ, ಸಂತ ವಿನೋಬಾಜಿ ಅವರ 125ನೇ ಜನ್ಮ ವರ್ಷಾಚರಣೆ, ಈಸೂರು ಚಳುವಳಿ ಸ್ಮರಣೆ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪಾದಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಗಣ್ಯರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು

ಸಾಹಿತ್ಯ ವೃಂದ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಅವರ ಸಂಯುಕ್ತಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ವಂಶಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಆದ ಸೋನಲ್ ಪಾರೀಖ್ ಅವರೊಡನೆ 8.ಡಿಸೆಂಬರ್ 2019ರಂದು ಮಾತುಕತೆ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮರಿಮೊಮ್ಮಗಳಾದ ಸೋನಾಲ್ ಪಾರೀಖ್ ಅವರು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ವುಡೇ ಪಿ ಕೃಷ್ಣರವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಮತ್ತೆಲ್ಲರೂ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ದಿ. 21.12.2019 ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ, ಈಸೂರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಸ್ಮರಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಡದಿಂದ ಈಸೂರು ಗ್ರಾ.ಪಂ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ತನುಜಾ ಸುರೇಶ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ. ಡಾ. ಸಣ್ಣರಾಮು, ಪ್ರೊ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಅಣತಿ, ಗಾಂಧಿ ಭವನದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವಿ.ಎನ್. ತಿಪ್ಪನಗೌಡ, ಸದಾನಂದಗೌಡ ಅವರು ಮತ್ತು ತಾ. ಪಂ. ಸದಸ್ಯರು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧೀ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ಚಂದಾದಾರರಾಗಲು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿ ಕೆಳಕಂಡ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು

ಹೆಸರು ______________________________

ವಿಳಾಸ ______________________________

______________________________ ನಗರ ______________

ಪಿನ್‌ಕೋಡ್ ____________ ಜಿಲ್ಲೆ ____________ ರಾಜ್ಯ ____________

ಮೊಬೈಲ್ ನಂ. ____________ ಸ್ಥಿರ ದೂರವಾಣಿ ____________

ಹೊಸದಾಗಿ ಚಂದಾದಾರರು ☐ ನವೀಕರಣ ☐

ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಗಾಂಧಿಭವನ, ಕುಮಾರಪಾರ್ಕ್ ಪೂರ್ವ, ಬೆಂಗಳೂರು.– 560001
ಫೋನ್: 080–22261967

ಬಾಪು ಪ್ರಪಂಚ ಮಾಸಿಕ : ಚಂದಾ ವಿವರ

ಚಂದಾ ಅವಧಿ	ಚಂದಾ	ರಿಯಾಯಿತಿ ದರ	ದೊರಕುವ ಸಂಚಿಕೆಗಳು
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ	20/–		1
1 ವರ್ಷಕ್ಕೆ	240/–	170	13
2 ವರ್ಷಕ್ಕೆ	480/–	400/–	26
3 ವರ್ಷಕ್ಕೆ	720/–	630/–	39

- ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಡಿಡಿ ಅಥವಾ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮುಖಾಂತರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಗಾಂಧಿ ಭವನ ಇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುವುದು
- ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾಹಿತಿ ಖಾತೆ ಸಂಖ್ಯೆ 0788101000778 ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಮಾಧವನಗರ ಶಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, IFSC ಸಂಖ್ಯೆ CNRB0000788
- ಚಂದಾ ಕಳುಹಿಸುವ ವಿಳಾಸ : ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಗಾಂಧಿಭವನ, ಕುಮಾರಪಾರ್ಕ್ ಪೂರ್ವ, ಬೆಂಗಳೂರು.– 56001, ಫೋನ್: 080–22261967
ಕಚೇರಿಯೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಚಂದಾದಾರರು ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ :
ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ : 9738605799, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿ : 9980307286

ಪಾವತಿ: ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಹೆಸರು ______________ ಡಿಡಿ ಸಂಖ್ಯೆ ____________

ಮೊತ್ತ ______________ ದಿನಾಂಕ ____________

ನೆಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ವಿವರ ______________________________

ಚಂದಾದಾರರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಸಹಿ

ದಿನಾಂಕ

To Suscribe please fill the below form

Name ______________________________

Address ______________________________

______________________________ City ______________

Pincode ______________ District ______________ State ______________

Mobile No. ______________ Landline ______________

New Membership ☐ Renewal ☐

Hon. Secretary, Gandhi Bhavana, Kumarapark East, Bengaluru - 560001

Bapu Prapancha Subscripation Detail

Subscription period	Subscription Amount	Discount	Issues
Single Copy	20/-		1
One year	240/-	170/-	13
Two years	480/-	400/-	26
Three years	720/-	630/-	39

- For Subscription, D/D Should be in favour of Secretary, Gandhi Bhavana, Bengaluru
- Bank Details : A/c No. 0788101000778 Canara Bank
  Madhavanagara Branch, Bengaluru, IFSC No. CNRB0000788.
- For Subscription please write to Secretary, Gandhi Bhavana, Kumarapark East Bengaluru - 560001, Ph : 080 - 22261967 with following details.
  For any comunication please contact our Assistant Secretary : 9738605799
  Executive officer : 9980307286.

Payment : Name of the Bank ______________ D/D. No. ______________

Amount ______________ Date ______________

Netbanking Detail ______________________________

Subscriber's name & Signature

Date

ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಜೀ ಅವರು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜನ್ಮದಿನದಂದೇ, ಅಂದರೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2, 1904ರಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಆಗ್ರಾದ ಮತ್ತು ಔದ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ರಾಮನಗರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದರು. 1921ರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಅವರ ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಇವರು ತಮ್ಮ ಓದನ್ನು ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. 1926ರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಕಾಶಿ ವಿದ್ಯಾ ಪೀಠದಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಟ್ಟು 9 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿ 1946 ರವರೆಗೂ ಸೆರೆವಾಸದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಭಾರತ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ

- ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾ ನಂತರಇವರು ಗೋವಿಂದ ವಲ್ಲಭ ಪಂತ್ ಅವರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. 1951ರಲ್ಲಿ ಇವರು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ರೈಲ್ವೇ ಖಾತೆಯನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅರಿಯಳೂರು ಬಳಿ ಆದ ರೈಲ್ವೆ ದುರಂತದ ತರುವಾಯ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇವರು ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಗೃಹ ಖಾತೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಮೇ 27, 1964ರಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ನಿಧನರಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರಳ ಸಜ್ಜನ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಲು ಒತ್ತಡಗಳು ಬಂದವು. ಒತ್ತಾಯಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಇವರು ಅದೇ ವರ್ಷ ಜೂನ್ 9ರಂದು ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರು.

ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿ ಲಾಲ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

- ಅವರ ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವಾಗಿತ್ತು. ಕಚ್ ಬಳಿ ನಡೆದ ಯುದ್ಧ, ಅಮೇರಿಕಾದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ನಿಂತು, ಪುನಃ ಜಮ್ಮು-ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎರಡನೇ ಭಾರತ-ಪಾಕ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪಡೆ ಲಾಹೋರ್ ತಲುಪುತ್ತಲೇ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

- ಜನವರಿ 1966ರಲ್ಲಿ ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ಮಹಮ್ಮದ್ ಆಯೂಬ್ ಖಾನ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆಯು ಅಂದಿನ ರಷ್ಯಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ನಿಕೊಲಯೆವಿಚ್ ಕೊಸಿಜಿನ್ ಅವರಿಂದ ತಾಷ್ಕೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಜನವರಿ 10 ರಂದು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದೇ ತಾಷ್ಕೆಂಟ್ ಡಿಕ್ಲೆರೇಶನ್. ಆದರೆ ಅಘಾತಕಾರಿ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮರುದಿನವೇ ಅವರು ಹೃದಯಾಘಾತದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಧನರಾದರು. ಇಂದಿಗೂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದವರೇ ಅವರ ಊಟದಲ್ಲಿ ವಿಷವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂದರು ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ವೈದ್ಯರು ದೃಢಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ ಏಕೈಕ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇಂಥಹ ದುರಂತಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದದ್ದು ಸಹ ಇದೇ ಮೊದಲು ಎಂಬಂತಿದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ಸೋಮವಾರ

- ಪ್ರಧಾನಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬಂದೊದಗಿತ್ತು. ಆಗ ಹೊರ ದೇಶದಿಂದ ದವಸ - ಧಾನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಎದುರಾಯಿತು. ಸಾಲದ ಭಾರ ಅಧಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನರಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಊಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ ವಾಗುವುದೆಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿ, ಸೋಮವಾರ ರಾತ್ರಿ ಊಟವನ್ನು ಬಿಡಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಸ್ವತಹ ಸೋಮವಾರದ ಊಟವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಈಗಲೂ ಸಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರ ಸೋಮವಾರದ ಉಪವಾಸ ಹಲವು ಜನರು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ನಿರ್ಣಯವು ದೇಶ ಪ್ರೇಮದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು

- ಇವರ ನಿಧನದ ನಂತರ "ಭಾರತ ರತ್ನ" ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಮರಣೋತ್ತರವಾಗಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಇವರ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಸ್ಮಾರಕವೊಂದನ್ನು ದೆಹಲಿಯ ವಿಜಯಘಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವರ ಜನಪ್ರಿಯ ರೈತಪರ ಉದ್ಘೋಷಣೆ "ಜೈ ಜವಾನ್, ಜೈ ಕಿಸಾನ್" ಇಂದಿಗೂ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ.

ಬಾಪು ಪ್ರಪಂಚ ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

RN No: KRBIL/2019/77950

Bapu Prapancha Date of Publication : 15th January posted on 20th January at Bengaluru - 560001

Registered Reg. No. KARBIL/2019/77950 Total Pages : 28+4 Cover pages

ನನಗೆ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಹುಸಿ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ. ನಾನೆಷ್ಟು ಭಾರತೀಯನೋ ಅಷ್ಟೇ ಜಾಗತಿಕ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ದೇಶದ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾವ ದೇಶದ ಗುಲಾಮನೂ ಅಲ್ಲ. ಶ್ರದ್ಧಾಹೀನ ನಾಸ್ತಿಕತೆ, ಮೂರ್ಖರಂತೆ ಏನೇನೋ ವಟಗುಟ್ಟಬೇಡಿ. ಕೇವಲ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲೇ ಗೋಚರಿಸುವ ಜಾತ್ಯಂಧತೆ, ನಿರ್ದಯತೆ, ಡಾಂಭಿಕತೆಯುಳ್ಳ ನಾಸ್ತಿಕರಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಹೇಡಿಯಂತೆ ಬದುಕಲೆಂದು ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬರಲಿಲ್ಲ

ಹೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದ್ದರೆ ಅಸ್ಪಶ್ಯರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ... ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಗು-ಜಾತಿ, ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ, ದುರ್ಬಲ - ಸಬಲ ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ, ಉಚ್ಚ-ನೀಚ ಎಂದು ನೋಡದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಅನಂತಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರಿಯಿರಿ.

ಹಸಿದವರಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡದೆ ಗೋವುಗಳಿಗೆ ಧಾನ್ಯದ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ಸುರಿಯುತ್ತೀರಿ. ನನಗೆ ಅಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಲ್ಲ. ಗೋವುಗಳು ಸಹ ಅವುಗಳ ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ಕಸಾಯಿಖಾನೆ ಸೇರಿ ಸಾಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನಬಹುದಲ್ಲ.

ಇವರಿಗೆ, ______________________

____

____

If undelivered please return to:

Hon. Secretary, Karnataka Gandhi Smaraka Nidhi, Gandhi Bhavana, Kumara Park Post Bengaluru - 560001,Ph: 080 22261967, Email : gandhibhavanabengaluru@gmail.com

Printed at Published by Secretary, Karnataka Gandhi Smaraka Nidhi on behalf of Gandhi Bhavana, Kumarapark East, Bengaluru - 560001, Ph : 080 22261967, Printed at CreativeGeekZ, #58, Yadhava College Road, Madhavanagara Bengaluru - 560001, Ph : 080 40927049